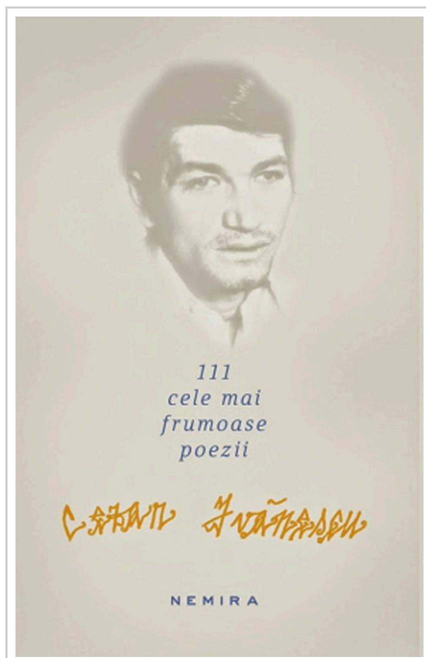
CEZAR IVĂNESCU

6 AUGUST 1941 - 24 APRILIE 2008

MIERCURI, 19 NOIEMBRIE 2014

Cezar Ivănescu, 111 cele mai frumoase poezii, Editura Nemira, 2014

Cezar Ivănescu avea toate datele pentru a fi un mare poet – şi a fost. Posteritatea lui este asigurată de critica literară care, în continuare, încearcă să ajungă la codul unei poezii de o uimitoare, oximoronică diversitate în monotonie; şi, nu mai puţin, de către discipoli fideli care au creat şi au întreţinut în jurul artistului o mitologie. [...]

În fapt, poetul era incomod atât pentru autorităţi, cât şi pentru confraţii bine plasaţi; laşităţile şi acomodările lor se vedeau mai clar prin contrastul cu îndârjirile şi refuzurile sale. Din această perspectivă, devine mai clar motivul pentru care, central în poezia românească, Cezar Ivănescu nu a fost central şi în sistemul cultural al epocii. Înţelegem discrepanţa izbitoare dintre valoarea liricii sale şi poziţia lui în establishment. Centralitatea poetică a fost dublată de o marginalizare în canon – iar comentariile entuziaste ale criticilor şi admiraţia cititorilor avizaţi nu trebuie să ne înşele. Don Cezar, care merita din plin să fie în vârful piramidei de omologare şi vizibilitate canonică, a fost împins, încet şi tenace, către zona de margine, în timp ce în manuale, la tribune şi în funcţii culturale înalte s-au aflat alţii...

Gheorghe Grigurcu este printre criticii care au subliniat această nedreptate, evidenţiind-o ca atare şi luptându-se pentru recunoaşterea meritelor literare ale poeţilor din al doilea „val” al generaţiei ‘60. Însă acţiunea critică a lui Grigurcu, nu altfel decât poezia lui Cezar Ivănescu, subliniază tocmai imposibilitatea de a regla valoric o epocă marcată şi controlată ideologic. Ar fi fost ilogic ca un mare poet român ce nu a plătit tribut autorităţilor să fie acceptat în centrul sistemului normat şi dirijat de ele. Ar fi fost, în fond, absurd ca un poet îndărătnic şi îndârjit să fie preferat unuia acomodant şi encomiastic. Ar fi fost de-a dreptul bizar ca un om de caracter

NEMIRA, 2014

Cartea poate fi comandată şi online pe site-ul Editurii Nemira (pentru comenzi accesaţi linkul apăsând cu mouse-ul pe imaginea cărţii)

MOARTEA UNUI MARE POET ROMAN

CEZAR IVĂNESCU ÎN ANTOLOGIA IPR

să fie preţuit tocmai de cei ce nu-l aveau - şi care instrumentalizau lipsa de principii a artiştilor noştri colaboraţionişti.

În epoca nouă, Cezar Ivănescu a trecut fără să-şi fi curbat coloana vertebrală în cea zisă de Aur şi fără să regrete avantajele care ar fi decurs din adaptare. Şi pentru că Istoria, pe intervale mai mari, reglează perfect atât imposturile, cât şi nedreptăţile, e tot mai evident, azi, că poezia lui Cezar Ivănescu este şi va fi în continuare citită, în timp ce a altor colegi de generaţie, nu. Este tot mai limpede că succesul vedetelor din socialismul real nu se prelungeşte în epoca democratică, întrucât era unul circumstanţial şi contextual; şi că, în schimb, cota lui Cezar Ivănescu rămâne neatinsă de ruptura revoluţionară de sistem şi de fluctuaţiile inerente, pentru că ea s-a datorat strict poeziei şi valorii acesteia. ”

Daniel Cristea-Enache, (fragment), Portret de poet, românia literară, nr. 46, 2014

Antologie de Daniel Cristea-Enache

Cartea poate fi comandată și online pe site-ul Editurii Nemira (pentru comenzi accesați acest link)

PUBLICAT DE ADMINISTRATOR LA 20:49 NICIUN COMENTARIU:

ETICHETE: 111 CELE MAI FRUMOASE POEZII, 2014, ANTOLOGIE, BUCUREȘTI, CEZAR IVĂNESCU, DANIEL CRISTEA-ENACHE, EDITURA NEMIRA, POEZIE, ROMÂNIA

SÂMBĂTĂ, 23 NOIEMBRIE 2013

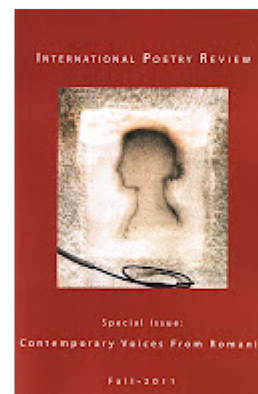
România este o ţară cu un enorm potenţial spiritual pe care clasa politică românească îl batjocoreşte

Generația tînără din România de azi se află cam în aceeași situație în care se afla tînăra generație românească după încheierea celui de-al doilea război mondial: cei care atunci și-au părăsit țara, și-au făurit un destin în cadrul altor civilizații, destin atipic pentru generația lor; cei care au rămas în țară, s-au confruntat aproape jumătate de veac cu o probă diabolică, supraviețuirea în cele mai ingrate condiții.

Un posibil model al tinerei generații de azi din România, cred că ar trebui să fie Ioan Petru Culianu, model care ar merita o îndelungă meditație. El ar conștientiza tînăra generație și ar obliga-o să ia act de destinul precar care i se pregătește în România actuală, țară care, probabil, va mai consuma o experiență dureroasă de jumătate de veac pînă va ajunge din nou în rîndul civilizațiilor mari europene, acolo unde își aflase locul în perioada interbelică!

Alte timpuri, dar și altă țară, pe atunci România era România Mare...

Orice devenire istorică rămîne misterioasă și o epifanie rămîne oricînd posibilă... Dacă-și va pierde elitele, prin emigrare, generația tînără nu mai poate spera

Cezar Ivănescu

Erudita pietate

Apparently out of nowhere comes the poetry of Cezar Ivănescu, for there is nothing in the history of Romanian poetry that even remotely resembles what he wrote, to say nothing of the fact that he sang his own poems in a manner that also has no precedent. His destiny is a very sad case of the end of the communist nightmare failing to bring the hoped for changes. To understand what happened to Ivănescu one needs to understand the events of December 1989 and of what followed. Under Ceaușescu’s leadership there had arisen a “new class,” as Milovan Đilas called it, that received certain privileges, such as access to better food without standing in line and the right to live in villas expropriated from their rightful owners in the 1950s,

nimic... Decît, cel mult, să devină o generație mancurtizată mimînd mentalități și comportamente străine...

În orice caz, această tînără generație românească se va defini prin felul în care va ști să răspundă provocărilor acestui sfîrșit de veac, de mileniu și de eon creștin...

Va opta pentru o soluție spirituală salvatoare sau va accepta lumea materială, diabolizată în care trăiește? Va părăsi țara și va constitui o veritabilă diaspora românească, sau va prefera un destin precar în propria țară, mîngîiat de o mare speranță de viitor?

Deocamdată nu putem ști decît un singur lucru cert: România este o țară cu un enorm potențial spiritual pe care clasa politică românească îl batjocorește... E un mare păcat, pe care s-ar putea să-l plătim cu toții foarte scump...

Cezar Ivănescu, 1998 (n.m., C.A.: text cules de pe un carnet de însemnări)

PUBLICAT DE ADMINISTRATOR LA 08:20 NICIUN COMENTARIU:

JOI, 15 MARTIE 2012

Moartea unui mare poet român. Cazul Cezar Ivănescu. (III) Emisiunea Naşul. Transcript şi video (6.02.2008)

> *Am revenit, suntem în direct, poetul Cezar Ivănescu este la Naşul, şi discutăm despre bătălia asta, dacă vreţi un fel de hai să ne batem în dosare de Securitate. Sunt multe semne de întrebare, sunt multe mistere, Cezar Ivănescu, nu uitaţi este cel care a concurat ca să spun aşa pentru şefia Uniunii Scriitorilor cu Nicolae Manolescu, dacă nu mă înşel.*

Cezar Ivănescu: Mă uit spre ecran că trebuie să zâmbesc tot timpul după indicaţiile date de...

Radu Moraru: La noi puteţi să faceţi ce doriţi.

Cezar Ivănescu: Nu, am o sută de indicaţii, să zâmbesc, să fiu delicat, fermecător, poate să şi dansez.

Radu Moraru: A! Dar cine vi le-a dat? Indicaţiile

Cezar Ivănescu: Toată lumea, toată lumea.

Radu Moraru: Dar astea pentru că ştiau că veniţi la *Naşul* sau?

Cezar Ivănescu: Nu, în general la televizor.

but not the right to own real estate or anything on the scale of what a ruling class would ordinarily expect to own. Ceaușescu in fact actively prevented the members of the "new class" to turn into a class of owners, a fact they resented, feeling they were in fact worse off than the middle class of the West in financial terms, in particular as its younger generation was no longer satisfied with the sadistic pleasure of intimidating, humiliating, beating, and murdering the members of the previous ruling class, the way their parents had done, but rather were aiming at more hedonistic pursuits. Against the backdrop of popular dissatisfaction with Ceaușescu, the "new class" staged a coup, killed Ceaușescu and his wife, opened up the borders of the country, which ceased to be a prison for the first time since the Soviet occupation, and divided among themselves a large chunk of the wealth of the country, including the villas or mansions they happened to live in. In this way, the revolution that had started in 1948, which had brought the "new class" to power and had expropriated the previous owners, had come to an end, and the families of the have-nots of 1948 had finally become the haves of the 1990s. The leader of this transformation, Ion Iliescu, was a one-time heir apparent of Ceaușescu who had fallen out of favor, and who, in several ways, continued the practices of his mentor, such as the killing of enemies living

Radu Moraru: Am crezut că să dansaţi sau să zâmbiţi fiindcă veniţi la *Naşul*.

Cezar Ivănescu: Nu, nu. Să zâmbesc, să fiu delicat cu toată lumea, să măgulesc dacă se poate pe toată lumea, da.

Radu Moraru: Un poet foarte apreciat, foarte cunoscut, iubit, ajunge să fie aruncat în iureşul evenimentelor pe prima pagină a ziarelor că ar fi făcut chiar poliţie politică, dacă nu mă înşel, asta a fost la un moment dat o acuzaţie sau că ar fi fost informator, turnător şi nu ştiu alte asemenea articole. Un om care la rândul său a aruncat în urmă cu ceva vreme nişte afirmaţii pe piaţă, foarte şocante, legate de moartea lui Marin Preda, marele scriitor. Şi oricum ce să spunem? Un om care-i foarte informat pentru că a trăit în lumea aceasta frumoasă a scriitorilor şi nebună de multe ori, prin orgoliile pe care le conţine. L-a cunoscut pe Nichita Stănescu, au fost chiar prieteni, dacă nu mă înşel, nu?

Cezar Ivănescu: Da, foarte buni.

Radu Moraru: Marin Preda şamd. A făcut şi greva foamei, chiar în această perioadă, a încetat-o ieri la rugămintea lui Nicolae Manolescu, în semn de protest. Vreau să vă întreb ceva. De ce spuneţi într-un interviu că dumneavoastră trebuia să aveţi dosar la Securitate? De ce acest trebuia?

Cezar Ivănescu: Trebuia în primul rând pentru că bunul meu prieten, eminentul cercetător şi primul în arhivele Securităţii, Mihai Pelin, fie-i ţărâna uşoară.

Radu Moraru: Şi de curând s-a dus dintre noi.

Cezar Ivănescu: Da. Mi-a livrat foarte multe ştiri din cercetările sale, doar o fărâmiţă au apărut.

Radu Moraru: Autorul celebrei *Cărţi Albe a Securităţii*, apărută în câteva volume.

Cezar Ivănescu: Da, *Cartea Albă a Securităţii*, apărută în 1996 şi care se referă la lumea literară şi artistică mi-a povestit foarte multe lucruri. Eu pot acum să spun sub jurământ că nu deformez nimic din ceea ce am să spun.

Radu Moraru: Din ceea ce v-a spus Mihai Pelin.

Cezar Ivănescu: Ce mi-a spus Mihai Pelin, da.

Radu Moraru: Nu aţi citit dumneavoastră în dosare, v-a spus Mihai Pelin.

abroad (in Ceauşescu's case journalists of Radio Free Europe, such as Cornel Chiriac, and three of its directors, Noel Bernard, Mihail Cismărescu, and Vlad Georgescu, in Iliescu's case Ioan Petru Culianu, professor of the history of religion at the University of Chicago, assassinated in 1991).

During all this upheaval, Cezar Ivănescu had been able to survive and keep his only job, a part-time position as the editorin- chief of a literary magazine during the communist times, although three times he went on a hunger strike to protest arbitrary decisions by the censors of the day. Yet in 1990, he first lost his job (the only journalist to be fired right after the coup d'état of December 1989), and then, still in 1990, was savagely beaten by the miners dispatched by Iliescu, who descended upon Bucharest to teach intellectuals protesting Iliescu's rule a lesson with iron clubs. In an interview seven years later, he considered the years since 1990 to have been harder and more dangerous for him than those under the communist rule. In 2006, he was again beaten by "thugs." In 2008, several prominent members of what used to be, in 1990, the younger generation of the "new class," accused him, by means of a leak to the press, of having collaborated with the Securitate, the hated Romanian secret police. Ivănescu, who considered that the libelous leak came from a

Cezar Ivănescu: Mi-a spus Mihai Pelin. Eu locuiesc pe strada Silvestru, care e în spatele Căii Moşilor. Mihai Pelin stătea pe Calea Moşilor. Şi după revoluţie, silit, silit de anumite lucruri, nu intru în amănunte, nu ştiu câtă vreme avem să vorbim.

Radu Moraru: Avem.

Cezar Ivănescu: Am scris 2 cărţi: prima *Pentru Marin Preda,* despre Marin Preda, pentru că apăruse pe piaţă o infamie semnată de un domn C. Turturică, cum a murit Marin Preda, care era o bălăcăreală. Şi la adresa lui Marin Preda, şi-a soţiei sale şi a imaginii lui Preda în general. Şi nu comunica nimic. Era de fapt, dacă vreţi, un ambalaj care ascundea un fals. El nu spunea nimic despre moartea lui Marin Preda, că nu ştia nimic. Aşa. Dar imaginea care… Lumea a cumpărat cartea atunci, imediat după Revoluţie, că toată lumea ar fi vrut să ştie cum a murit Marin Preda.

Radu Moraru: Cum a murit Marin Preda. Mai ales că circulau atâtea legende, poveşti şi aberaţii.

Cezar Ivănescu: Da. Am citit-o şi am avut o senzaţie îngrozitoare, îngrozitoare de vehemenţă, şi atunci am scris şi am publicat această carte *Pentru Marin Preda*. Nu e în întregime publicată, mai am în manuscris părţi din această carte pentru că nu am putut să spun totul, anumite persoane încă trăind. Şi din pietate pentru unele persoane în viaţă, pentru altele moarte anumite lucruri eu însumi le-am omis din această carte.

Radu Moraru: Deci v-aţi autocenzurat.

Cezar Ivănescu: M-am autocenzurat.

Radu Moraru: Cartea se vrea şi un fel de replică eu ştiu cum a murit Marin Preda? Adică ştiţi cum a murit Marin Preda?

Cezar Ivănescu: Eu cel puţin aşa cred că ştiu. Sau în orice caz, ştiu cel mai bine. Pentru că am citit tot ceea ce s-a scris, sunt multe falsuri, confuzii şamd. Pe deasupra, ceea ce nu ştiu foarte mulţi oameni, inclusiv colegii mei, este că în epocă, când a murit Marin Preda, s-au desfăşurat anchetele oficiale, pe care le ştim cu toţii, pornind de jos în sus, adică constatarea morţii, toate celelalte, cum se fac de obicei, dar lumea nu ştie faptul că odiosul, pe care ei de fapt îl lăudau şi-l pupau mâna pe vremuri, şi mergeau cu el la conversaţii, vorbesc de Nicolae Ceauşescu, răposatul, a ordonat şi el o anchetă de sus în jos, deci de la el pornind către eventualele persoane. Şi am fost

fellow poet who was on the board of the institution in charge of the files of the Securitate, stopped eating, and died shortly afterwards after a series of medical errors.

Victor Pambuccian
Professor of Mathematics
Arizona State University

CEZAR, FIUL XANTIPEI

Cu poetul Cezar Ivănescu, în viaţă şi dincolo de ea

CEZAR IVANESCU LA NASUL. 6 FEBRUARIE 2008. PARTEA I

Cezar Ivanescu, 6 februarie 2008. Emisiunea Nasul

anchetat la Municipiul oraşului Bucureşti, adică am fost invitat să dau o declaraţie amplă, fără rezerve, ce cred despre moartea lui Marin Preda.

Radu Moraru: Ce ştiţi sau ce credeţi?

Cezar Ivănescu: Ce cred şi ce ştiu, şi ce ştiu şi ce cred.

Radu Moraru: Am înţeles.

Cezar Ivănescu: Ce informaţii am, ce cred, cine cred că e vinovat, implicat şi aşa mai departe.

Radu Moraru: Ce înseamnă la Municipiu? Că anchetă condusă de Poliţie sau de Securitate?

Cezar Ivănescu: Nici Poliţie, nici Securitate. Erau oameni de la cadrele de partid.

Radu Moraru: A deci era o anchetă a partidului

Cezar Ivănescu: Ancheta era pe linie de partid.

Radu Moraru: Am înţeles. Nu era o anchetă să zicem penală sau...

Cezar Ivănescu: Nu, nu.

Cezar Ivănescu: Nu. Pentru că lumea uită sau vrea să uite lucruri elementare, de când a venit Ceauşescu la putere, partidul dicta Securităţii, se inversaseră rolurile. Când eram chemaţi în anchetă la Securitate de exemplu de la Casa Scânteii, de la revista *Luceafărul* unde eram redactor, venea un ofiţer de Securitate la redactorul-şef al revistei *Luceafărul*, îi cerea acceptul să mă contacteze şi să mă invite pentru a purta o discuţie la Securitate. Deci pentru anchetă. Cerea acceptul redactorului-şef al revistei respective.

Radu Moraru: Am înţeles.

Cezar Ivănescu: Se inversaseră ierarhiile.

Radu Moraru: Şi dumneavoastră pe baza acelei anchetei de partid consideraţi că sigur există dosar la Securitate.

Cezar Ivănescu: Nu pe baza acelei anchete. Pe baza discuţiilor pe care le-am purtat cu Mihai Pelin, care a citit mii şi mii de pagini în dosarele Securităţii. Pe mine la acea vreme nu mă interesa persoana mea, mă interesa moartea lui Labiş.

Radu Moraru: Asta-i foarte interesant.

Cezar Ivănescu: Pentru că am scris o carte şi despre moartea lui Labiş, *Timpul asasinilor*.

PARTEA A II-A

Cezar Ivănescu, 6 februarie 2006. Emisiunea Nasul

ULTIMA PARTE

Cezar Ivănescu, 6 februarie 2008. Nasul. Ultima parte

FIŢI ALĂTURI DE NOI!

Scrisoare deschisă pentru Cezar Ivănescu

MARTURII IN NUMELE ADEVARULUI

L-am cunoscut pe domnul Cezar Ivanescu cu care am fost in relatii foarte apropiate, astfel incat am avut posibilitatea sa-mi formez o indubitabilia convingere privitoare la caracterul sau deosebit si la convingerile politice care il plasau intr-o pozitie opusa insinuarilor unor oameni lipsiti de caracter. Am lucrat de asemenea cu

Radu Moraru: Dumneavoastră aţi spus într-un interviu acum mulţi, mulţi ani că aţi venit la Bucureşti de la Iaşi să răzbunaţi moartea lui Labiş. Bine, în ghilimele.

Cezar Ivănescu: Într-un fel simbolic. M-am considerat urmaşul, dacă vreţi, legitim în poezia românească al lui Labiş, marele poet. Eu l-am considerat pe Labiş nu ca operă, dar ca înzestrare nativă, cel mai mare poet de după Eminescu. Nici un alt poet în literatura română nu a scris până la 21 de ani ceea ce a scris Labiş. Semn de genialitate clară. Şi m-am considerat urmaşul lui legitim în poezia românească, şi într-un fel dator moral şi din toate punctele de vedere să îl continui, şi să îl răzbun dacă vreţi. Aşa. Faptul că trăiesc astăzi, deşi am fost supus la nenumărate încercări de asasinat în acest oraş criminal, care pe Labiş l-a omorât cum bine ştiţi, mă face să cred că e undeva un Dumnezeu pe lumea asta care nu e de acord cu ce vor din nou să-mi înscineze băieţii. Că m-au bătut şi 30 de mineri la mineriadă şi tot sunt viu, chiar aici aproape, vizavi de Grădiniţa. Şamd. Ei, dacă am trecut prin încercările astea, eu am spus că merită să mai trec şi prin această încercare şi probabil că Dumnezeu a văzut că mă lenevisem în ultima vreme şi mi-a dat un semnal să trec la treabă. Şi dacă tot e să trec la treabă, atunci merg până la capăt, nu?

Radu Moraru: Ce înseamnă că mergeţi până la capăt? Vreţi să daţi, să spuneţi pasajele alea pe care le-aţi cenzurat din cartea despre Marin Preda?

Cezar Ivănescu: Nu, nu acele pasaje.

Radu Moraru: Vreţi să spuneţi cum a murit Labiş? Labiş cum a murit? Nu e subiectul emisiunii, dar ca o…

Cezar Ivănescu: Cum a murit? A murit foarte clar.

Radu Moraru: A fost lichidat?

Cezar Ivănescu: Nu, nu lichidat. De ce să forţăm şi de ce să minţim? Să spunem adevărul-adevărat care este mai cumplit decât orice invenţiune. Nici Preda n-a murit asasinat. Dar a murit, dacă vreţi, „asasinat” prin nesimţirea, sau dacă vreţi, lipsa de fineţe umană, şi lipsa de adevărată iubire a celor din jurul lui. Este mult mai grav.

Radu Moraru: Dar la cine vă referiţi aici? Daţi-mi…

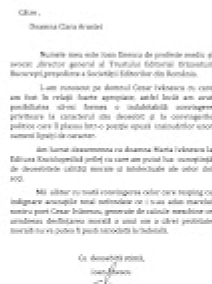
Cezar Ivănescu: Mă refer la faptul că cei care au petrecut cu el ultima noapte la Mogoşoaia nu au avut grija aia elementară pe

doamna Maria Ivanescu la *Editura Enciclopedica* prilej cu care am putut lua cunostinta de deosebitele calitati morale si intelectuale ale celor doi soti. Ma alatur cu toata convingerea celor care resping cu indignare acuzatiile total nefondate ce i s-au adus marelui nostru poet Cezar Ivanescu, generate de calcule meschine ce urmareau desfiintarea morala a unui om a carei probitate morala nu va putea fi pusa niciodata la indoiala.
Ion Enescu, medic, avocat, director general al Trustului *Editorial Orizonturi* Bucuresti, presedinte al *Societatii Editorilor din Romania*

BLOG IDEEA EUROPEANĂ. REVISTA CONTEMPORANUL

Director: Nicolae Breban

NICOLAE MANOLESCU. INDEMNIZATIE DE

care o au nişte comeseni, nişte prieteni care petrec la o masă în comun, să fie atenţi când semenului lor i se face rău. Şi dacă aveau un pic de grijă şi de atenţie umană cum avem faţă de un prieten.

Radu Moraru: I s-a făcut rău? Că eu ştiam povestea că în timpul somnului.

Cezar Ivănescu: Nu, nu, înainte de asta i s-a făcut rău cu toţii acolo, în salon. Şi l-au lăsat cum să vă spun, ca pe un câine. Unul n-a pus mâna pe telefon. Pe vremea aia era un singur telefon la Mogoşoaia e adevărat, nu era ca acum, era un telefon jos, pentru toată lumea. N-aveam telefoane în cameră. Nu s-a dus unul să sune un telefon, să cheme o ambulanţă sau un doctor să constate de ce i s-a făcut rău.

Radu Moraru: Dar cine erau cei cu care erau?

Cezar Ivănescu: Sunt mulţi. În cartea mea îi enumăr pe toţi.

Radu Moraru: Nu, dar din ce zonă? Prieteni? Scriitori?

Cezar Ivănescu: Lumea literar-artistică. La casa de creaţie Mogoşoaia stăteau numai artişti, scriitori.

Radu Moraru: Păi poate erau şi ei sub influenţa alcoolului.

Cezar Ivănescu: Erau sau nu erau, eu spun acest lucru. Ca să nu... Să avem o direcţie şi să numim cu termenii proprii nişte lucruri.

Radu Moraru: Ştiu, dar dumneavoastră pe cine acuzaţi în cartea dumneavoastră? Că sugeraţi că de pe urma acelei cărţi vi s-au tras foarte multe după aia.

Cezar Ivănescu: Păi mi s-au tras, şi numai de pe urma acelei cărţi, şi de pe urma cărţii despre Labiş şamd. Aşa. Despre Labiş eu nu am ştiut adevărul. Şi am întrebat pe mulţi care mai trăiau aici în ţară şi erau colegi de generaţie cu el, inclusiv pe sora lui, Margareta, dar nu voiau să-mi spună anumite lucruri. Şi a trebuit să vină întâmplător Mioara Cremene, poetă distinsă şi colegă de generaţie cu Labiş, care trăieşte la Paris, a stat o vreme în Bucureşti, în perioada în care eu finalizam cartea şi pur şi simplu la telefon, era noctambulă ca şi mine, după miezul nopţii vorbeam îndelung la telefon. Şi mi-a povestit atât de multe lucruri, inclusiv faptul că securistul care îl avea în urmărire pe Labiş, şi care l-a lovit involuntar pe Labiş, l-a trimis sub roţile tramvaiului, a venit la Labiş pe patul de spital,

CONDUCERE A USR/2007: 51.334 RON/ANUAL, NET

SURSA: MAE [14 iunie 2008]

„Cezar Ivănescu a murit în condiţii inumane, total neclare, chinuit, după ce cu doar cîteva zile în urmă se întorsese dintr-o vizită triumfală în Albania, ţara de origine a mamei sale. Acuzaţiile profund nedrepte lansate în 29.01.2008, neprobate nici măcar printr-o virgulă, l-au urmat pe Cezar Ivănescu chiar şi după moartea sa, în ferpar. ...Chiar şi după moartea sa profund tragică şi ciudată, conducerea Uniunii Scriitorilor din România nu a luat notă, nu a considerat a fi uman, elegant şi necesar să transmită presei un comunicat oficial care să aducă clarificările necesare şi să puncteze dramatismul situaţiei. Un asemenea comunicat nu ar fi denotat altceva decît respectarea Statutului USR, Cezar Ivănescu fiind membru al USR şi membru în Consiliul USR... Din tot ceea ce, prin tragismul evenimentelor, a rămas în manuscris, rezultă în mod zguduitor cît de mult a suferit Cezar Ivănescu ca urmare a acuzaţiilor «pe surse» la care a fost supus începînd din 29.01.2008. Într-un fel cumplit, moartea sa a început atunci cînd, expus, la vîrsta senectuţii, acestor acuzaţii nedrepte şi neîntemeiate a fost nevoit să

când Labiş era muribund, să îi ceară o dezminţire că n-a făcut-o voluntar, deci că nu a vrut.

Şi cum? Există declaraţia lui Labiş?

Cezar Ivănescu: Păi i-a dat o declaraţie acelui securist, că altfel securistul intra în puşcărie, că el n-avea misiune să-l omoare pe Labiş ci doar să-l urmărească. Şi Labiş a făcut gestul mioritic pe patul de moarte nobil şi a dat dezminţirea respectivă... Mioara Cremene mi-a spus, sub jurământ. Zice: dar asta ştiam toţi în epocă. C-a venit la lumina zilei securistul respectiv să ceară de la Labiş textul, pe patul de spital.

Radu Moraru: Deci dumneavoastră credeţi că există un dosar secret, ţinut la secret, din care s-ar vedea că Labiş semnează această hârtie prin care îl dezvinovăţeşte pe securistul care îl urmărea.

Cezar Ivănescu: Da, da, da. Păi trebuie să existe. Dacă nu a fost ars la Berevoieşti sau unde s-au ars...

Radu Moraru: Sau depinde de cât de mare a ajuns personajul respectiv.

Cezar Ivănescu: Nu, dar el practic nu era vinovat. El chiar nu era vinovat.

Radu Moraru: Nu, dar dacă eşti, de exemplu, mare general, poate că nu îţi convine să fii asociat acum, că... şi din greşeală l-ai omorât pe Labiş. Geniul poeziei româneşti.

Cezar Ivănescu: Ştiţi ce se întâmplă. Eu o să vă dau să citiţi un text care circulă pe internet, al unui mare general care încă e în viaţă. Poate ne sună în direct, în emisiune. Nu cred lucrul ăsta. Nu cred lucrul ăsta. Deci ce vreau să vă spun.

Radu Moraru: Deci ştiţi ce vreau să vă rog? Hai să nu lăsăm.

Cezar Ivănescu: Ca să nu facem un ocol prea mare.

Radu Moraru: Aveţi numele acelui om care din greşeală l-a lovit?

Cezar Ivănescu: Nu. Numele nu-l am. Şi nici nu ştiu dacă se poate afla, dacă nu avea un nume, nu şi-a dat un nume din acesta, de acoperire, conspirativ. Nu, nu, asta nu am cum să ştiu. Dar ştiu aceste fapte pozitive de la Mioara Cremene. Dar ca să ne întoarcem la oile noastre ca să spun aşa. Ce se întâmplă? Prin toată viaţa mea...

suporte un adevărat atac în locul recunoaşterii binemeritate, atît a valorii sale ca autor, cît şi a valorii sale ca model uman, de existenţă exemplară".
Clara Arustei, Jurnalul National, 3 iunie 2008

CERTITUDINEA

DEZVĂLUIRI ŞOCANTE PE BLOGUL VICTOR RONCEA

Scandal monstru la Uniunea Scriitorilor. Scriitoare amenintata de presedintele ASR Bucuresti, Horia Garbea, cu "muia", excluderea si moartea

---

CEZAR IVĂNESCU, EFEBUL DE LA MARATHON, BPT, MINERVA, 2000

Radu Moraru: Nu, dar n-aţi dat nişte oameni... Eu nu ştiu cine era lângă Marin Preda şi ar fi putut să îl ajute sau să dea telefon la Salvare sau nici nu ştiu unde? Cine erau aceşti oameni?

Cezar Ivănescu: Eu în cartea mea am numit cu numele lor propriu toate persoanele care de dimineaţa din ultima zi de viaţă a lui Marin Preda până în clipa în care a fost găsit mort în camera lui de la Mogoşoaia au venit în contact cu el. Inclusiv...

Radu Moraru: Da, dar asta nu înseamnă că erau cu Marin Preda în toiul petrecerii când i s-a făcut rău.

Cezar Ivănescu: Erau la masa unde petreceau.

Radu Moraru: Dar aveţi informaţii clare, certe, pertinente, suta la sută sigure că la masă cu Marin Preda în acel moment erau 7-8, 5 persoane?

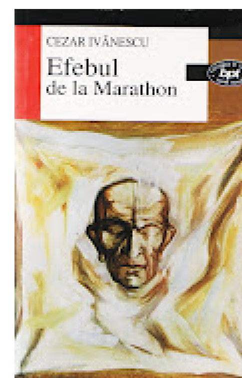
Cezar Ivănescu: Păi sigur că da. Pentru că în salonul de la Mogoşoaia era grupul acestor petrecăreţi, unde a fost invitat şi Marin Preda şi alături, la o masă vecină, neparticipând la cheful respectiv, doi plasticieni, Gheorghe Bucătaru, pictor, care a murit şi Aurel Bolea, sculptor. Şi care erau treji şi observatorii a ceea ce se petrece acolo. Aşa. Au mai fost şi alte persoane, de exemplu, prozatorul Sorin Titel, mort şi el, fie-i ţărâna uşoară şi care nu era băutor. El participa la o petrecere fără să bea. Şi a asistat la toate fazele, inclusiv la momentul când...

Radu Moraru: Dar nici ei nu au pus mâna pe un telefon.

Cezar Ivănescu: Da. Acestui prieten al meu, bun, Sorin Titel, eu chiar i-am reproşat după moartea lui Marin Preda. Bun, ăia erau să spunem cu băutura în nas, cutare, dar tu care nu bei, şi tu erai treaz, de ce când i s-a făcut lui Preda rău în salon, nu ai pus mâna pe telefon să suni să chemi o salvare, o ambulanţă? Şi atunci, nu pot să mint, asta e, sunt fiinţe umane care nu pot prin felul lor de a fi să mintă pe lumea asta şi altele care nu pot decât să mintă. Ei, eu nu pot să mint. Cu toată pietatea pentru acest mort Sorin Titel, prietenul meu, trebuie să spun ce mi-a răspuns: a făcut un gest de lehamite din mână şi de scârbă, aşa i se făcea rău lui Preda mereu.

Radu Moraru: Am înţeles. Aşa or fi considerat şi ceilalţi.

Cezar Ivănescu: Ei, gestul ăla spunea totul.

[descărcaţi pdf-ul cărţii]

CAZUL GRAV DE MALPRAXIS CARE A DUS LA DECESUL SCRIITORULUI CEZAR IVANESCU

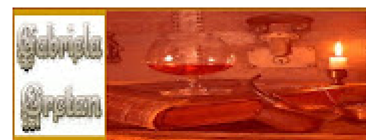

preluat de Asistenta pentru Consumatori

ROMANIANVIP

GABRIELA CREŢAN

ANGELA FURTUNĂ

Radu Moraru: Bun. Dar dumneavoastră numind nişte oameni, credeţi că vi i-aţi făcut duşmani?

Cezar Ivănescu: Unii îmi erau duşmani dinainte.

Radu Moraru: Duşmani literari sau la ce vă referiţi?

Cezar Ivănescu: Duşmani literari, da, duşmani literari, duşmani prin comportamentul meu şi prin comportamentul lor… eu am trăit o viaţă marginalizat. Toată perioada comunistă ştie o ţară întreagă cât de marginalizat am fost. Şi faptul că toate recompensele oficiale care care mi s-au acordat, deci premii, de la Premiul Academiei până la nu ştu ce, mi s-au dat cum să vă spun totdeauna mai târziu decât ar fi trebuit să le primesc, şi într-un fel dacă vreţi siliţi pe undeva de nişte evidenţe. Siliţi de faptul că foarte tânării fiind eram singurul poet contemporan al lui Marin Preda despre care Marin Preda a scris că sunt „o adevărată voce de mare poet".Preda n-a mai scris despre nici un alt contemporan al lui, chiar de colegii lui de generaţie că sunt mari poeţi. Singurul mare poet contemporan cu el m-a considerat pe mine. Ei, siliţi pe undeva, sau dacă vreţi de personalităţi puternice de rangul lui Marin Preda, mi-au acordat dacă vreţi aceste recunoaşteri. Dar marginalizat am trăit toată viaţa. Adică în sărăcie…

Radu Moraru: Dar nici nu păreaţi genul de om cum să spun… bon viveur aşa… tipic poate unei anumite categorii.

Cezar Ivănescu: Prin toate manifestările… E destul, e destul să citiţi notele informative ale Securităţii, şi orice om cu scaun la cap şi care are o minte normală care funcţionează normal adică nu funcţionează pe sistemul, sper ca înţelegeţi, „alba-neagra", nu?… Ştiţi ce înseamnă sistemul „alba-neagra", ştiţi jocul „alba-neagra"?

Radu Moraru: Ştiu jocul, dar nu ştiu sistemul.

Cezar Ivănescu: Păi sistemul „alba-neagra", când zici ca alba e neagră şi invers adică răsturnarea valorilor, aşa…

VICTOR RONCEA

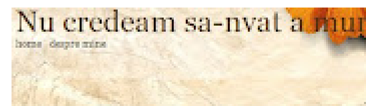

Ziarist si contra-ziarist

LIVIU IOAN STOICIU

ION MURGEANU

CEZAR IVANESCU: VOR INCERCA SĂ MĂ LICHIDEZE FIZIC

Cezar Ivanescu

Adobe Flash Player is no lo
supported

Cezar Ivănescu, *Despre*

Radu Moraru: Deci dumneavoastră aţi aflat de la Mihai Pelin şi din *Cartea albă a Securităţii* că evident aţi fost urmărit şi trebuie să fi avut un dosar de Securitate.

Cezar Ivănescu: Da. Şi pe ce studia îmi spunea ce mai descoperea. Până în ziua în care chiar îmi amintesc bine, eu plecam de la mine de acasă, el de la el, şi ne-am întâlnit într-o staţie de autobuz acolo la Calea Moşilor. Eu apropiindu-mă de staţie, l-am văzut pe Mihai Pelin că se îndoaie de mijloc, aşa, de râs, adică râdea spasmodic şi se ţinea de mijloc. Şi m-am apropiat de el aşa contrariat oarecum şi am întrebat, ce s-a întâmplat, ce ai păţit, domle? Şi-a revenit, s-a oprit din râsul ăla spasmodic şi mi-a zis Domle, am descoperit o notă a Securităţii despre tine, de ai să cazi pe jos. Lasă că am să ţi-o arăt. Şi într-adevăr eu aveam aşa un ritual cu el când făceam rost de o pălincă autentică din Ardeal adusă de un megieş ăi spuneam Mihai am una curată, autentică. Eu nu beam, dar îmi făcea plăcere că el era încântat să bea o pălincă autentică. Şi venea seara la mine şi mai conversam, şi mi-a arătat nota. Nota era ceva, domne, într-adevăr, de te îngrozeai. Iar dacă... Eu am spus aşa, dincolo de orice fel de alte conjuncturi, şi de miile de pagini care, probabil, ar trebui să existe la dosarul meu, orice om cu scaun la cap, normal, dacă a citit vreodată această notă, îşi poate da seama că puteam fi orice pe lumea asta dacă vreţi, împăratul Chinei chiar Ceauşescu în persoană, numai informator al Securităţii nu. Şi uitaţi-vă cum sună această notă şi dacă aveţi, probabil că aveţi...

Radu Moraru: Daţi-mi să o citesc.

V-o şi dau să citiţi. Probabil că aveţi conotaţiile unor termeni şi unor instituţii din epocă, dacă nu vi le spun eu acum, e vorba de USLA, ştiţi ce era USLA pe vremuri, nu?

Radu Moraru: Să-mi aduc aminte, un fel de trupă de intervenţii...

Cezar Ivănescu: Antitero, antitero. Şi Direcţia a V-a. Uitaţi-vă. Nota. Strict Secret. Ianuarie 1987.

***cultura cu dragoste* (1993, TeleM)**

Pentru

Maria şi Cezar Ivănescu ştiind că veţi iubi acest volum, dar neştiind cît de mult vă pot iubi eu pe voi, şi nu doar azi, şi nu doar mîine, şi nu doar în trecătoare împrejurări.

Petru Creţia
5.III.92

Pentru

Cezar
cu care soarta m-a făcut mai bogat decît Cresus.
În numele a tot ce ne leagă, cu Eminescu în cale şi în zare.

Radu Moraru: Ia să vedem. Sunt documente oficiale.

Da, din arhivele Securităţii.

Radu Moraru: Ia să vedem. Departamentul Securitatii Statului. Securitatea Municipiului Bucureşti. Notă. Strict Secret. Ianuarie 1987: „ Ivănescu Cezar, în vârstă de 45 de ani, este absolvent al Facultăţii de filologie din Iaşi, membru al Uniunii Scriitorilor, neîncadrat politic. Căsătorit, nu are copii, şi funcţionează ca redactor la revista Luceafărul. La 1 septembrie 1975 a fost avertizat de organele de Securitate pentru iniţierea unor acţiuni ostile la adresa regimului nostru. A fost conducătorul cenaclului *Numele poetului*, care a funcţionat pe lângă redacţia revistei *Luceafărul*, în prezent desfiinţat prin decizia CCS la şedinţele căruia uneori avea manifestări negative. Este o persoană dificilă care îşi manifestă deschis nemulţumirea faţă de situaţia pe care o are în redacţie, unde a creat stări conflictuale. În luna mai '86, a depus la conducerea redacţiei un memoriu prin care anunţa că declară greva foamei, ca acţiune de protest în urma refuzului conducerii Uniunii Scriitorilor de a-i acorda un împrumut în bani, solicitând efectuarea unei anchete în acest sens. În urma măsurilor de influenţare pozitivă luate asupra sa şi a acordării împrumutului solicitat de către Uniunea Scriitorilor, a renunţat la acţiune. Faţă de situaţia operativă existentă în caz se vor realiza prioritar următoarele: cunoaşterea preocupărilor literare, a intenţiilor şi naturii nemulţumirilor obiectivului. În acest sens se va acţiona în direcţia stabilirii conţinutului manuscriselor sale şi a identificării persoanelor din anturaj care l-ar putea folosi în comiterea unor acţiuni ostile. Se va urmări permanent şi conţinutul articolelor pe care le predă spre publicare în paginile revistei, precum şi evoluţia stării de sănătate a celui în cauză. Cunoaşterea şi aplanarea cu ajutorul conducerii redacţiei a stărilor tensionale şi nemulţumirilor personale care ar putea degenera în acţiuni cu caracter ostil. Prevenirea publicării unor

Petru
24 mai 1996

SYMPOSION (FRAGMENT), CASA POGOR, IAŞI, 1993

„AM SURÎS PÎNĂ CÎND MI-AU ACOPERIT SURÎSUL CU O PÎNZĂ DE SÎNGE“

„Acum să explicăm, prin experienţă proprie, cum pentru a cîta oară în viaţă? ne-am însuşit lecţia sacrului printr-o drastică cenzură transcendentă… Toată iarna şi toată primăvara anului 1990 am lucrat poemul pe care-l veţi asculta, *Symposion*, cu voluptatea reluării imaginare, zilnice, a scenariului Calvarului, o trăire estetică, deci hedonistă, şi apoi a venit ziua de 14 iunie, cea mai sinistră zi din istoria trăită de mine a poporului român: şi prin propria voinţă m-am experiat puţin în scenariul Calvarului pe care tocmai îi descrisesem, plătind această experiere cu trei ani de boală: nu ne angajăm pe Drumul Crucii sau în oricare alt scenariu sacru ca într-o simplă experienţă estetică sau existenţială, ci încercînd să ne regăsim sufletul liber, fatal, religios: în acea clipă suspendată, cînd treizeci de

lucrări literare cu conţinut politic necorespunzător ori a unor articole care ar putea crea stări tensionale în mediul literar. Corectarea pasajelor deficitare din punct de vedere ideologic, sau scoaterea lor din manuscrisele pe care acesta le predă în vederea publicării la editura Cartea Românească. Îndepărtarea articolelor necorespunzătoare pe care le predă pentru publicare la revista Luceafărul. Informarea organelor de partid sau CCES.

Cezar Ivănescu: Consiliul Culturii şi Educaţiei Socialiste.

Radu Moraru: Consiliul Culturii şi Educaţiei Socialiste despre intenţiile de a publica unele opere literare ce nu corespund ideologiei noastre socialiste. Împiedicarea participării acestuia la acţiuni unde este prezentă conducerea superioară de partid şi de stat, ori la alte activităţi organizate, unde prin comportarea sa, le-ar putea compromite. Prin conducerea redacţiei se vor lua măsuri de îndepărtare a acestuia din locurile unde au loc acţiuni publice organizate sau unde este prezentă conducerea de partid şi de stat. Asigurarea sa cu sprijinul organelor de investigaţii şi la nevoie cu cele de miliţie, pe perioada desfăşurării acţiunii. Darea sa în consemn la USLA. Şi Direcţia a V-a.

Cezar Ivănescu: USLA şi Direcţia a V-a, da.

Radu Moraru: Iniţierea unor acţiuni de temperare şi influenţare pozitivă, în scopul aplanării stărilor conflictuale pe care le creează şi a determinării să renunţe la intenţiile sale şi să recurgă la tratament medical. Informarea conducerii CCES, a Uniunii Scriitorilor şi după caz a organelor de partid despre eventualele intenţii protestatare ale acestuia în vederea implicării acestora în influenţarea pozitivă şi descurajarea sa. Angrenarea conducerii redacţiei în aplanarea conflictelor create. Folosirea sa treptată în redactarea unor lucrări cu conţinut angajat.” Deci voiau să vă pună să scrieţi şi articole de alea frumoase… Dar sănătate ce…?

Cezar Ivănescu: Eu tocmai făcusem o grevă a foamei de 7 zile. Şi acum să completez. Că am mai încercat şi altor să le dau sugestii ce să înţeleagă din aceste note ale Securităţii. Ei nu le redactau nici complet, nici totdeauna exact. Eu am o listă pe care o am acasă şi am prezentat-o şi lui D.R. Popescu, care era preşedintele Uniunii Scriitorilor pe acea vreme, şi la municipiul

brute cu bîtele în mîini au pătruns în încăperea în care ne aflam şi au început să ne lovească, mi-am amintit enunţul din *Bhagavad-gita* (II, 19) că un om nu poate fi ucis şi am surîs pînă cînd mi-au acoperit surîsul cu o pînză de sînge; după mai multe experienţe similare, clipe suspendate care durează cît lumea, numai o minte de imbecil se mai poate opune sentimentului religios care ne invadează sufletul… şi despre aceasta numai muzica ne poate instrui şi poezia, cînd aspiră să devină muzică sau se topeşte, ca într-o hierogamie, toată, în muzică… “
Cezar IVĂNESCU, *Curs general de poezie I* (fragment), 1993

10 DECEMBRIE 1989. DOINA INCHINARE LUI EMINESCU

VALERIA SECIU, CEZAR IVĂNESCU, MARIN PREDA

de partid, în Bucureşti când am discutat cu Nicolae Croitoru, care era...

Radu Moraru: Dar haideţi să o luăm punctual. Sunteţi o persoană dificilă. Care îşi manifestă nemulţumirea.

Cezar Ivănescu: Nu, dar staţi să vedeţi. Eu protestam şi împotriva faptului că ei îmi desfiinţau cenaclul, era ultimul cenaclu care mai funcţiona în România la acea vreme. Şi aveam o listă întreagă de revendicări. Bineînţeles că ei m-au... După 7 zile de greva foamei, slăbisem 7 kg în 7 zile, m-au chemat la municipiul de partid, m-au îmbobinat, m-au convins că toate vor fi în regulă, Cenaclul va fi reînfiinţat, numai ca să mă duc la Spitalul de Urgenţă, nu cumva să mor acolo.

Radu Moraru: Am înţeles.

Cezar Ivănescu: Şi m-au convins să merg la Spitalul de Urgenţă, asta era tehnica lor.

Radu Moraru: Deci nu doar pentru că aţi cerut împrumut în bani.

Cezar Ivănescu: Asta era un fleac. A venit D.R. Popescu, atunci, pe loc.

Radu Moraru: Ştiu. Dar în această situaţie în care dvs. eraţi dat în consemn la USLA, deci dumneavoastră băgaţi mâna în foc că documentele acestea sunt..., că aceste pagini din *Cartea Albă a Securităţii* sunt luate din dosare veridice?

Cezar Ivănescu: Păi da cum altfel? Adică Mihai Pelin să vă confirme toţi oamenii care...

Radu Moraru: Am înţeles. Bun.

Cezar Ivănescu: A fost o autoritate în materie, este primul care a intrat în aceste dosare ale Securităţii.

Radu Moraru: Bun. Deci aţi fost dat în consemn la antitero, USLA şi Direcţia a V-a.

Cezar Ivănescu: USLA şi Direcţia a V-a, da.

Radu Moraru: Eraţi periculos ca nu cumva de faţă cu Ceauşescu, la vreo...

Cezar Ivănescu: Asta însemna că eu nu aveam voie să mă apropii la 100 de metri de Ceauşescu. Vă dau un singur exemplu. În epocă erau două partide literare, în mare aşa, ca să înţeleagă lumea, că lumea azi nu mai ştie multe lucruri. Aşazisa grupare cosmopolită şi gruparea naţională ca să zic aşa. De câte ori se

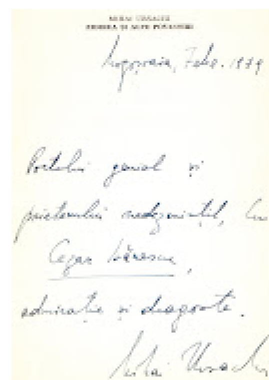

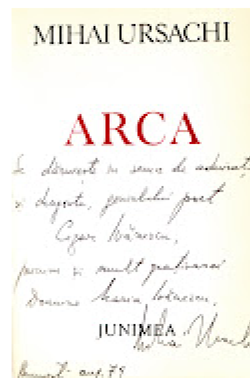
Mogoşoaia, 1975

CEZAR IVĂNESCU, MARIN PREDA, MIHAI UNGHEANU (DE LA STÂNGA LA DREAPTA)

Mogoşoaia, 1975. Fotografii de Ion Cucu

duceau la Ceauşescu cu revendicări şi unii şi alţii mă puneau pe o listă, şi unii şi alţii, bineînţeles fără să mă întrebe.

Radu Moraru: Deci eraţi şi acolo şi acolo.

Cezar Ivănescu: Da. Ei mă puneau pe o listă, mă considerau de al lor. Dar eu de fapt protestam împotriva tuturor, dar nu eram cu nici unii. Eram tăiat invariabil de pe ambele liste. Încât eram şi eu uimit, domnule dar nu se întâmplă o dată să mă nimerească şi pe mine, să mă lase pe vreo listă? Nu mă lăsau că era consemnul USLA. Şi consemnul USLA spunea că eu nu mă pot apropia la mai mult de 100 de metri de Nicolae Ceauşescu, să nu-l împuşc...

Radu Moraru: Le era teamă că eraţi imprevizibil.

Cezar Ivănescu: Da, imprevizibil, da.

Radu Moraru: Dumneavoastră era adevărat că aveaţi o fire de-asta războinică? Aţi sărit odat în redacţie la...

Cezar Ivănescu: Nu că aveam o fire războinică, nu că aveam o fire... am fost învăţat să mă apăr. Am făcut sport la viaţa mea şi în general am fost atacat în haită.

Radu Moraru: Aţi fost boxeur sau?

Cezar Ivănescu: Am fost şi boxeur şi fotbalist şi rugbist. Şi în general am fost atacat în haită, dacă cunoaşteţi termenul. Niciodată unul către unul. Totdeauna vreo 3-4-5-8, aşa. Şi fiind învăţat să mă apăr de haite... că şi acuma este o haită organizată la alt nivel.

Radu Moraru: Bun, dădeaţi replica, deci de aici era. Dar eu vreau să vă întreb cum aţi ajuns din această situaţie ca CNSAS-ul, deci repet, aici cine citeşte...

Cezar Ivănescu: Staţi, staţi, staţi! Domnul Moraru. De aici să fiţi atent cu termenii. Pentru că mi s-a întâmplat un lucru îngrozitor.

Radu Moraru: Că eu foloseam termenii în mod corect. Ca CNSAS-ul...

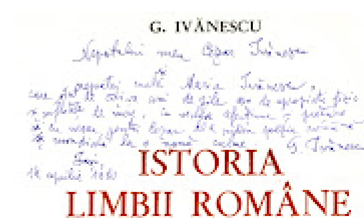
Cezar Ivănescu: Da.

Radu Moraru: ...să lanseze pe piaţă nişte informaţii...

Cezar Ivănescu: Păi staţi un pic. Staţi că n-a lansat pe piaţă CNSAS-ul. Vedeţi, cum vă lăsaţi dus în eroare.

Radu Moraru: Păi de la CNSAS au plecat.

G. IVĂNESCU, ISTORIA LIMBII ROMÂNE (1980)

Nepotului meu Cezar Ivănescu şi nepoatei mele Maria Ivănescu, care sînt de cîţiva ani de zile aşa de apropiaţi fizic şi sufleteşte de mine, cu veche afecţiune şi preţuire şi cu urarea pentru Cezar de a ridica poezia română şi mondială la o nouă culme.

G. Ivănescu,
Iaşi,
14 aprilie 1980

EDITURA JUNIMEA

GAUDEAMUS, 2009

ROSARIUM, RECITAL ÎN CATEDRALĂ

Cezar Ivănescu: Nu.

Radu Moraru: Nu?

Cezar Ivănescu: Păi daţi-mi voie, vă lăsaţi dus în eroare şi dumneavoastră...

Radu Moraru: Eu m-am oprit.

Cezar Ivănescu: Ca o întreagă masă de români.

Radu Moraru: Dar eu m-am oprit pentru că ştiu că nu e aşa.

Cezar Ivănescu: Exact! Adică a trebuit să vorbesc... Nu dau nume pentru că ar însemna să îi compromit. Dar la unele persoane...

Radu Moraru: La Naşul se dau nume, să ştiţi.

Cezar Ivănescu: Nu, nu, nu, staţi un pic. La unele persoane a trebuit să le spun în faţă: Domnule s-a făcut un lavaj pe creier cu poporul ăsta român de nu mai pricepe nimic? Deci **după o săptămână de când prin presă dau dezminţiri, a dat şi Uniunea Scriitorilor un comunicat oficial că această instituţie numită CNSAS nu a emis nici o ştire, nici un verdict, nimic, nimic**. **Este vorba de o colportare calomnioasă şi ilegală.** Să ne înţelegem. **Comisă de o persoană din cadrul CNSAS-ului, chiar aşa au citat, această primă agenţie de ştiri.** Şi cu asta o luăm de la începutul poveştii, dacă vreţi. **Marţea trecută, seara la orele 16, după-amiază, o voce de domnişoară delicată şi minunată mi-a citit ştirea şi mi-a spus cum comentez. Fireşte fiind cu o inimă tare şi puternică mi-a dat mama o inimă sănătoasă nu am căzut jos să fac infarct, că altul putea să facă infarct pe loc. Că CNSAS-ul a dat verdict de colaborare, i-a dat poetului, decizia de colaborare cu Securitatea. Nu mi-a dat nimeni nimic.** După cum veţi vedea şi din...

Radu Moraru: Deci apare prima ştire pe piaţă, CNSAS-ul a dat...

Cezar Ivănescu: **Agenţia de ştiri *NewsIn***.

Radu Moraru: Da.

Cezar Ivănescu: Ei sunt primii care au infestat toată presa cu această informaţie şi apoi ziarele aferente *Cotidianul*, *Ziua*, *Gardianul* şamd. Cum comentaţi? Zic domnule, ce să comentez? Eu vă avertizez dragă domnişoară că nu am primit oficial nici un verdict, pentru că noi le primim la Uniunea

Cezar Ivănescu

CEZAR IVĂNESCU, 15 FEBRUARIE 2008

Cezar Ivanescu

CEZAR IVANESCU - MESAJ DE DINCOLO DE MOARTE CATRE NICOLAE MANOLESCU

SALONUL DE CARTE DE LA MONTREAL

Standul Asociaţiei Scriitorilor

Scriitorilor, oficial, plicurile astea, şi că este o scurgere, sau o scursură dacă vreţi, că limba română ştiţi are...

Radu Moraru: E bogată.

Cezar Ivănescu: E bogată, da. ...de informaţii false şi calomnioase. Este o otrăvire.

Radu Moraru: Eu am o ipoteză şocantă, dar vă ascult până la capăt.

Cezar Ivănescu: Bun. **Şi am spus, eu vă comentez, bineînţeles am comentat că este un fals, este un neadevăr şi aşa mai departe. Şi vă avertizez în acelaşi timp că veţi fi în culpă. Aşa. Bun. Ca şi toate publicaţiile care vor prelua aceasta ştire. Ştirea s-a difuzat năvalnic peste tot, a fost preluată de toată presa română, de toate agenţiile de ştiri şi aşa mai departe, ca un virus pe calculator, l-au preluat cu toţii. Am fost supus timp de o săptămână unei încercări de linşaj mediatic la care am rezistat pentru că am avut şi perioade mai lungi de asemenea încercări. Dar vreau să vă spun următorul lucru, că după ce în sfârşit am obţinut după o săptămână de lupte şi greva foamei pe care am declarat-o la Uniunea Scriitorilor, un comunicat simplu, simplu, simplu... Pe care vă rog să îl citiţi.**

Radu Moraru: Deci o săptămână v-a luat până cine să vă dea comunicatul?

Cezar Ivănescu: **Conducerea Uniunii Scriitorilor. Pentru că noi am făcut demersul către CNSAS din partea Uniunii Scriitorilor pentru că fac parte din Conducerea Uniunii Scriitorilor.**

Radu Moraru: Şi ce aţi cerut ca Uniunea Scriitorilor...?

Cezar Ivănescu: Să ne dea dosarele.

Radu Moraru: Ca CNSAS-ul să dea un comunicat sau să dea ce?

Cezar Ivănescu: Nu, tuturor membrilor din Conducerea Uniunii Scriitorilor să li se arate dosarele şi să ni se dea nişte verdicte de colaborare sau noncolaborare cu Securitatea. Deci aceasta a fost hotărârea Conducerii Uniunea Scriitorilor.

de Limbă Română din Canada, sub semnul lui Cezar Ivănescu

CEZAR IVĂNESCU ÎŞI DENUNŢĂ „EXECUTORII“, MĂRTURII

Cezar Ivănescu: „Îi acuz de intenţie de crimă!“ (MOTIVAREA „CABALEI“ LUI NICOLAE MANOLESCU, fragment 1, februarie 2008)

Cezar Ivănescu, „Despre linşaj mediatic, alegeri şi nereguli grave la USR“ (MOTIVAREA „CABALEI“ LUI NICOLAE MANOLESCU, fragment 3, februarie 2008)

Cezar Ivănescu: „Denunţ această crimă!“; (MOTIVAREA „CABALEI“ LUI NICOLAE MANOLESCU, fragment 2, februarie 2008)

Adobe Fla

Cezar Ivanescu Interviu Inedit - Despre impostura lui Nicolae Manolescu şi atacul la Eminescu şi Ortodoxie

ALEGERILE DE LA UNIUNEA SCRIITORILOR SÎNT UN PUCI FASCIST

Radu Moraru: Deci repet. CNSAS-ul, practic, în această săptămână a dat vreun comunicat oficial în care să spună?

Cezar Ivănescu: Nu, nu, nu!

Radu Moraru: E adevărat, nu e adevărat?

Cezar Ivănescu: Nu, nu, nu! Absolut nici un fel de comunicat oficial.

Radu Moraru: Nu. Bun. Şi după o săptămână doar…

Cezar Ivănescu: Eu ca să obţin acest comunicat din partea Uniunii a trebuit să declar greva foamei.

Radu Moraru: Dar de ce n-a vrut Uniunea Scriitorilor să dea mai repede comunicatul?

Cezar Ivănescu: Nu că nu a vrut. E o inerţie care se petrece în ţara asta, nu?

Radu Moraru: Bun. Hai să vedem ce spune Comitetul Director al Uniunii Scriitorilor din România. Am două ipoteze şocante. „Comitetul Director al Uniunii Scriitorilor din România **revine cu solicitarea“…**

Cezar Ivănescu: A mai făcut o solicitare.

Radu Moraru: „adresată **CNSAS de a comunica oficial eventualele colaborări cu Securitatea ale membrilor Consiliului USR.“ Unde sunteţi şi dvs., da?**

Cezar Ivănescu: Da.

Radu Moraru: „**Urgentarea comunicării este cu atât mai necesară cu cât din cauza apariţiei în mass-media şi în presa scrisă a unor informaţii referitoare la dl. Cezar Ivănescu, membru al Consiliului, în absenţa unui răspuns oficial din partea CNSAS. Comitetul Director al** Comitetul Director al **Uniunii Scriitorilor din România consideră inacceptabilă şi nelegală difuzarea de către unii membri ai CNSAS a unor date despre ori din dosarele personale ale scriitorilor. Dl. Cezar Ivănescu a comunicat Comitetului Director că nu doreşte să implice Uniunea Scriitorilor şi nici pe Preşedintele ei în scandalul provocat de difuzarea în presă a unor informaţii referitoare la dosarul său.“**
Întrebare de 100 de puncte, ziarista, agenţia v-a spus dacă există cu adevărat un membru CNSAS care a făcut această…

Alegerile de la Uniunea Scriitorilor sînt un puci fascist

Ziarul 7plus, 21 iunie 2005

24 IUNIE 2005, IAŞI

Listă cu semnături pentru convocarea Adunării Generale a Uniunii Scriitorilor din România

Cezar Ivănescu, Miljurco Vukadinovic, Clara Mărgineanu, Vasile Proca, Emilian Marcu, Liviu Apetroaie, Ion Hurjui, Lucian Vasiliu, Cassian Maria Spiridon, Liviu Papuc, Theodor Codreanu, Carmelia Leonte, Simion Bogdănescu, Valeriu Stancu, Valentin Talpalaru, Nicolae Sineşti, Paul Vinicius, Marius Dobrescu, Dan Alexandru Condeescu, Aurel Maria Baros, N. Grigore Mărăşanu, Daniel Corbu, Emil Iordache, Dragoş Cojocaru, Andreas Rados, Constantin Ciopraga, Magda Ursache, Petru Ursache, Simona Modreanu, Ştefan Oprea, Nicolae Busuioc, Valeriu Mardare, Gabriela Creţan, Amelia Stănescu, Linda Maria Baros, Fraga Cusin, Adi Cusin, M. Popovici, Ion Ţăranu, Bădăran Gheorghe, Indira Spătaru, Elvira Sorohan, Mihaela Paraschiv ş.a.

Cezar Ivănescu: Daţi-mi voie. Agenţia a citat „Surse din cadrul…” , surse din cadrul.

Radu Moraru: Am înţeles.

Cezar Ivănescu: Numai că eu am rămas la această comunicare a lor, surse din cadrul, deci nu vor să-şi devoaleze sursele. Numai că şi la sursele din cadrul, eu am răspuns printr-un text foarte civilizat către domnul preşedinte al Uniunii, Nicolae Manolescu. Care se afla la Paris. Dar secretarul Uniunii, Gabriel Chifu, era…

Radu Moraru: În această perioadă era la Paris şi domnul Nicolae Manolescu.

Cezar Ivănescu: Da. Şi am răspuns prin acest text.

Radu Moraru: Ştiţi câţi erau la Paris în perioada aia? Toţi erau la Paris domnule, pe cuvânt. Am o listă impresionantă.

Cezar Ivănescu: La Paris se trăieşte mai bine.

Radu Moraru: Nu, nu, nu. Erau toţi într-o vizită. Nu ştiu cum s-a nimerit în aceiaşi perioadă, în aceleaşi zile.

Cezar Ivănescu: Da…

Radu Moraru: Da, interesant.

Cezar Ivănescu: **„Subsemnatul Cezar Ivănescu, membru al Consiliului USR, vă rog să dispuneţi ca Biroul de presă al USR să transmită publicaţiilor româneşti notificarea care urmează. Conform hotărârii Consi-liului USR, toţi membrii din conducerea USR am făcut un demers oficial la CNSAS pentru a fi invitaţi să ne vedem dosarele din Arhivele Securităţii şi pentru a primi o decizie oficială de colaborare sau noncolaborare cu fosta Securitate ca poliţie politică. CNSAS, în calitatea sa de organ abilitat al statului, nici nu m-a invitat să-mi văd dosarul şi să fiu audiat, nici nu mi-a comunicat în mod oficial printr-o decizie, aşa cum prevede legea, punctul său de vedere în ceea ce priveşte dosarul meu personal, lucru pe care îl cunoaşteţi“, pentru că plicurile vin la Uniune, „pentru că toate comunicările se fac pe adresa USR, şi până în clipa de faţă nu am primit nimic din partea CNSAS. Cu toate acestea, începând de marţi, 29.01.2008, ora 16:00 agenţia de ştiri *NewsIn* citând «surse din cadrul**

PETRU CREŢIA: PENTRU CEZAR IVĂNESCU. VIDEO-DOCUMENT DESPRE CONSTANTIN NOICA, CEZAR IVĂNESCU

Petru Cretia vo

EXPOZIŢIA-DOCUMENT ÎN MEMORIAM CEZAR IVĂNESCU

Ediţia acestui an a inclus în program şi o manifestare inedită: Expoziţia-Document ÎN MEMORIAM CEZAR IVĂNESCU - un proiect conceput şi coordonat de Aurelia Călinescu, un omagiu adus unei mari personalităţi a culturii, de la a cărui plecare

Colegiului CNSAS» a difuzat ştirea, pe care eu o consider «zvon calomnios», conform căreia «Cezar Ivănescu a făcut poliţie politică». Trăind într-un strat democratic, de drept, consider că toate organele statului trebuie să funcţioneze conform dispoziţiilor legale în baza cărora au fost instituite.

Radu Moraru: E clar. Hai să ne oprim. Dumneavoastră... Staţi un pic, vreau să vă întreb ceva. De când sunteţi în Consiliul ăsta al Uniunii Scriitorilor?

Cezar Ivănescu: Sunt de mulţi ani. Şi din vechiul mandat am fost.

Radu Moraru: Întrebare. Când acest comitet a cerut CNSAS, ca CNSAS să vă permită accesul la dosarele...?

Cezar Ivănescu: Hotărârea am luat-o în 2006, iar adresele şi trimiterea oficială a fost în martie 2007.

Radu Moraru: Deci dumneavoastră din 2007 sunteţi pe o listă comună, în care cereţi să fiţi lăsat...

Cezar Ivănescu: 67 de persoane. Exact.

Radu Moraru: ...să vă vedeţi dosarele. Şi să vi se dea ştampila. A colaborat sau n-a colaborat.

Cezar Ivănescu: Să urmăm calea legală, calea legală, da.

Radu Moraru: Vreţi să vă spun ceva?

Cezar Ivănescu: Da.

Radu Moraru: Tare de tot.

Cezar Ivănescu: Da.

Radu Moraru: Două ipoteze şocante?

Cezar Ivănescu: Da.

Radu Moraru: Mai aveţi un pic de răbdare că trebuie să luăm o pauză de publicitate. Va spun după aceea. E simplu.

Cezar Ivănescu: Da.

Radu Moraru: Dar după publicitate.

Minutele 37:00–40:22. Publicitate.

Radu Moraru: Am revenit. Suntem în direct. Un caz de policier, ar spune unii. Un poet. Un mare poet român care ceruse în 2007,

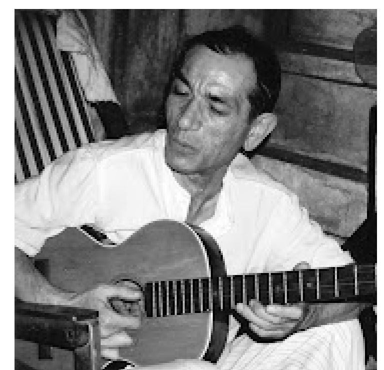
definitivă a trecut mai bine de un an. Proiectul a fost conceput sub forma unui art-eveniment intermedial, în colaborare cu Centrul Cultural "Liviu Rebreanu" Aiud şi găzduit în luna septembrie la Muzeul de Istorie din Aiud, bucurându-se de participarea unor cunoscute personalităţi ale vieţii artistice din întreaga ţară.

SIBIU: FESTIVAL DE MUZICĂ FOLK ŞI POEZIE

IN MEMORIAM CEZAR IVĂNESCU

MUZICA ŞI POEZIE

Cezar Ivănescu

BLOG IN MEMORIAM

oficial, în înscris oficial, înţeleg.

Cezar Ivănescu: Sigur. Colectiv. 67 de…

Radu Moraru: Colectiv, împreună cu Nicolae Manolescu.

Cezar Ivănescu: Cu domnul Varujan Vosganian şi cu toată conducerea Uniunii Scriitorilor.

Radu Moraru: Au cerut CNSAS-ului sau auto, nu ştiu, s-au propus practic spre verificare.

Cezar Ivănescu: Da.

Radu Moraru: Deci practic acum un an de zile aproape s-au cerut verificaţi pentru ca CNSAS-ul să pună ştampila de a colaborat, a făcut poliţie politică, n-a făcut poliţie politică.

Cezar Ivănescu: Să vă spun de ce am făcut acest demers.

Radu Moraru: Bun. Durează mult să îmi spuneşi?

Cezar Ivănescu: Nu.

Radu Moraru: De ce aţi făcut acest demers?

Cezar Ivănescu: Doar vă menţionez. Pentru scandalul anterior, pe care vi-l amintiţi, 2005, Eugen Uricariu, preşedintele Uniunii Scriitorilor.

Radu Moraru: Am înţeles. 2005. Un scandal care…

Cezar Ivănescu: Şi cutremurul de la Uniunea Scriitorilor, pe care dacă vreţi îl comentăm, eu nici acum nu cred în decizia CNSAS-ului.

Radu Moraru: Deci când Eugen Uricariu a trebuit să renunţe practic la…

Cezar Ivănescu: Şi-a dat demisia. În ultima lună de zile de mandat şi-a dat demisia, practic fiind denunţat colaborator al Securităţii.

Radu Moraru: Bun, haideţi să ajungem însă la ce se întâmplă. Deci omul acesta colectiv cere personal, dar într-o listă comună cu Manolescu, alte nume grele, Varujan Vosganian … să fie verificaţi de CNSAS. CNSAS-ul nu a făcut nimic.

Cezar Ivănescu: Nu, a dat până acum, separat, pe alte căi, adică domnul Nicolae Manolescu, de exemplu, a fost implicat şi în alte dacă vreţi funcţii de astea oficiale şi îşi obţinuse dacă vreţi o decizie de noncolaborare, dar a făcut încă o dată împreună cu… deci noi am făcut toţii.

Cezar Ivănescu, poetul ucis

BUCURESTI, SILVESTRU, 6 AUGUST 1998. POETUL PRINTRE PRIETENI, DE ZIUA SA

Paul Barbăneagră, Cezar Ivănescu

Cezar Ivanescu, Dana Roman, Paul Barbăneagră cu soţia

EXPOZIŢIE CEZAR IVĂNESCU LA CASA DE CULTURĂ, GALAŢI

„Începând cu luna octombrie, în foaierul Casei de Cultură a Sindicatelor veţi putea vedea expoziţia de fotografii **„Don Caesar – In memoriam Cezar Ivănescu”**, realizată cu

Radu Moraru: Deci unii au primit, unii nimic. Ei bine, vine…

Cezar Ivănescu: În orice caz, cu toţii la un loc cei care au primit sunt 9, pentru că am verificat prin avocata mea la secretara uniunii lista la câţi a venit răspunsul.

Radu Moraru: Bun. Haideţi să trecem la ipotezele care mie mi se par spectaculoase.

Cezar Ivănescu: Da.

Radu Moraru: Bun. Poate o să-mi spuneţi dacă şi dumneavoastră înclinaţi către una sau alta. Dumneavoastră în '86 sunteţi dat în consemn la Antitero şi Direcţia a 5-a fiindcă sunteţi un tip să zicem considerat periculos pentru regim. Ei bine, un asemenea om ajunge astăzi să fie prin surse, ceea ce e total necinstit.

Cezar Ivănescu: Ilegal. Ilegal.

Radu Moraru: Deci pe surse este dat de către o agenţie de presă şi nu întâmplător v-am întrebat când, **pe 29 ianuarie 2008, ora 16, marţi,**
într-o marţi. Coincidenţă sau nu, pe 31 a-ntâia, deci la două zile, joi, CNSAS-ul este spulberat ca să spun aşa. E fix joi, ca să prindă şi presa de vineri, care în general sau uneori are tiraje aproape dublu faţă de restul săptămânii. Aşadar să prindă puternic. Domnule Cezar Ivănescu, o primă ipoteză şocantă.

Cezar Ivănescu: Da.

Radu Moraru: Ştiţi cum e? Mie mi se pare că dumneavoastră, că nu cred că nu se ştia că eraţi pomenit în *Cartea Albă a Securităţii…*

Cezar Ivănescu: Cum să nu se ştie? Numai cine nu vroia să nu se ştie?

Radu Moraru: O secundă. Bun. Deci mie mi se pare, asta, mi se pare o ipoteză spectaculoasă.

Cezar Ivănescu: Da.

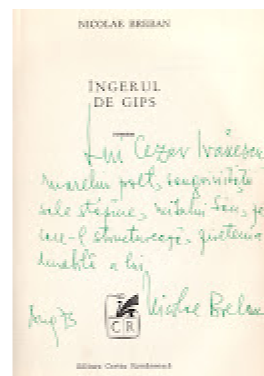
Radu Moraru: În acest context şi de decredibilizare a CNSAS, se ştia că dumneavoastră sunteţi clar nevinovat

Cezar Ivănescu: Da.

Radu Moraru: Şi s-a luat numele dumneavoastră şi aţi fost aruncat pe piaţă ca ulterior să vă dovediţi nevinovăţia şi prin asemenea gesturi să fie aruncată o umbră asupra activităţii CNSAS şi

sprijinul Bibliotecii „V. A. Urechia”. Expoziţia cuprinde aproximativ 45 de fotografii inedite din arhiva personală a poetei Angela Baciu – frânturi din viaţa unuia dintre cei mai mari poeţi contemporani, plecat de curând dintre noi - Cezar Ivănescu. Fotografiile au mai fost expuse în cadrul „Festivalului Naţional al Cărţii Axis Libri”, organizat de Biblioteca „V. A. Urechia. Anul viitor, expoziţia va căpăta un caracter itinerant, urmând să fie organizată şi la Brăila, Tecuci, Iaşi, Focşani şi Bucureşti.“ Roxana Artene Penciu

NICOLAE BREBAN

lui Cezar Ivănescu, marelui poet

CEZAR IVANESCU: IN MEMORIAM

AIUD, 2009

CEZAR IVĂNESCU, 1984

asupra subiectului care înseamnă dosarele Securităţii. Şi o ipoteză… Deci cineva se joacă, pentru că e clar un joc.

Cezar Ivănescu: Da.

Radu Moraru: Sau a doua ipoteză este ca după ce dumneavoastră aţi fost dat în USLA, în Direcţia a 5-a, după greva foamei, după ce probabil că au vrut să vă controleze la sănătate, deci în anii ăia tulburi 86-87, Securitatea să fi trimis pe urmele dumneavoastră o armată care să vă sperie şi să vă determine eventual să cedaţi. Vreau să vă întreb cinstit, pentru această a doua ipoteză, e mai puţin plauzibilă… dacă mă întrebaţi pe mine

Cezar Ivănescu: Da.

Radu Moraru: Mai mult cred în cealaltă pentru că s-a nimerit în contextul ăsta în care lansăm o vrăjeală pe o parte şamd.

Cezar Ivănescu: Ei, ce frumoase sunt ipotezele astea… Din nefericire nu stă nici una în picioare.

Radu Moraru: Atunci pentru a doua ipoteză. Aţi colaborat vreodată cu Securitatea?

Cezar Ivănescu: Îmi pare bine că îmi faceţi această propunere, şi eu declar la dumneavoastră aici şi de asta şi vreau şi caseta: Niciodată!, şi nu există nici un fel, nici cel mai mic, nici un capăt de aţă de indiciu de colaborare la dosarul meu. Eu promit, şi asta pentru cei mai slabi de înger… pentru că vă spun, am trăit în această săptămână, nu pentru mine, pentru că eu sunt bătut de 30 de mineri, mai pot fi luat o dată la bătaie, pentru cei care au clacat, pentru că dintre amicii mei buni, sau dintre oamenii pe care i-am făcut scriitori în ţara asta şi pentru care am reprezentat ceva, unii au clacat.

Radu Moraru: Adică au ajuns să… toarne.

Cezar Ivănescu: Nu, au muşcat din această momeală. Aici, săptămâna asta.

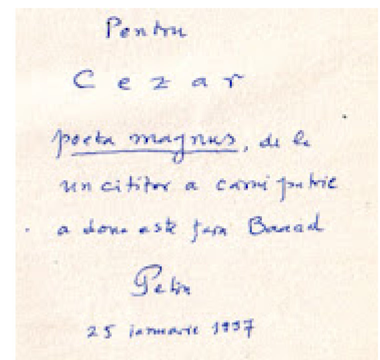
Radu Moraru: A, au ajuns să creadă că dumneavoastră aţi fi putut colabora?

Cezar Ivănescu: Aşa. Bun. Deci eu promit aşa: că dacă vreodată în ţara asta mi se găseşte cel mai mic indiciu, am spus nu colaborare, de ezitare în relaţia mea cu

Foto: Paul Agarici

PETRU CRETIA

Pentru Cezar poeta magnus

AL. RAICU, ADIO BAUDELAIRE

Lui Cezar Ivănescu,

poetului de profundă originalitate, scriitorului european care va trasa o urmă vie, puternică, în literatura română, omului de nobleţă cum rar am întîlnit printre scriitorii contemporani, – această carte din care îl rog să citească cel puţin ultimul ciclu, cel legat de luminile Parisului, cu rugămintea fierbinte să-mi ierte întîrzierea acestor rînduri care deşi afectuoase, nu închid totuşi, îmi dau seama, emoţia şi dragostea ce-i port.

iunie 1982

Securitatea, îmi fac harakiri în direct, la această oră de maximă audienţă.

Radu Moraru: Dar nu la *Naşul*, vă rog frumos.

Cezar Ivănescu: Ei nu, că dacă dumneavoastră.

Radu Moraru: Da, noi nu accesptăm harakiri.

Cezar Ivănescu: Nici nu e prea plăcut aicea. Trebuie un cadru mai cu havuze… Aşa. Treburi de astea. Deci, nu asta-i. Vă spun eu şi ştiţi ce se întâmplă, din nefericire…

Radu Moraru: Păi şi atunci de ce nici prima ipoteză, de ce nu stă în picioare?

Cezar Ivănescu: Păi nu stă în picioare uitaţi de ce.

Radu Moraru: De ce?

Cezar Ivănescu: Pentru că de obicei noi căutăm ipoteze fantastice, mirobolante, ele sunt mult mai abjecte şi mai la îndemâna noastră.

Radu Moraru: Atunci daţi-mi dumneavoastră ipoteza dumneavoastră.

Cezar Ivănescu: Păi, iată ipoteza mea. De ce am revenit cu a doua scrisoare către domnul Nicolae Manolescu şi mi-am radicalizat poziţia?

Radu Moraru: Dar mai pe scurt aşa, că… să trecem la subiect.

Cezar Ivănescu: Păi, atunci pe scurt. Bine, scrisoarea asta ar conţine şi nişte sugestii pentru legiuitor eu de asta voiam s-o citesc…

Radu Moraru: Lăsaţi-l pe legiutor, că până acolo mai e.

Cezar Ivănescu: Nu. Sau o pot rezuma. Păi atunci să vă spun pe scurt ce s-a întâmplat.

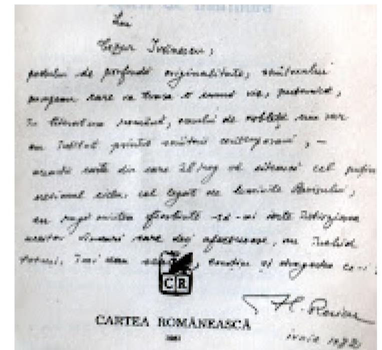
Radu Moraru: Da. Ce s-a întâmplat? Şi pe şleau.

Cezar Ivănescu: Scurgerea sau scursura s-a autodivulgat singură. Vineri, 1 februarie, la emisiunea de pe Realitatea TV, Tănase, fostul secretar PCR, fostul activist PCR… Ştiţi că domnul Stelian Tănase a fost activist PCR? Sau nu ştiţi?

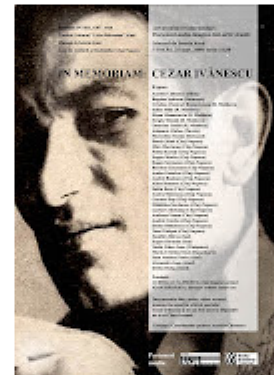
Radu Moraru: Da, n-am ştiut. Nu ştiu, şi nu…

Cezar Ivănescu: Ei, aflaţi acum.

Radu Moraru: Ce înseamnă activist? Adică a fost membru al partidului?

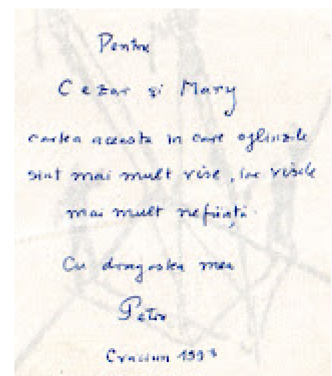

CR
CARTEA ROMÂNEASCA

25 SEPTEMBRIE 2009

AIUD. In memoriam, Cezar Ivănescu

PETRU CRETIA

Pentru

Cezar şi Mary

cartea aceasta în care oglinzile sînt mai mult vise, iar visele mai mult nefiinţă

Cu dragostea mea

Petru

Crăciun 1993

CEZAR IVĂNESCU, 1984

Cezar Ivănescu: Activist. Nu, activist. Angajat la Bucureşti, activist PCR.

Radu Moraru: Păi ştiu, dar eu ştiam că a fost şi urmărit de Securitate.

Cezar Ivănescu: Şi activist şi urmărit, sigur că da. Aveau calităţi ambivalente. Postul lui angajat la Partidul Comunist Român activist PCR. Aşa.

Radu Moraru: Păcatele tinereţii or fi fost dacă e să fie aşa. Nu ştiu dacă aveţi probe.

Cezar Ivănescu: Cum adică dacă avem probe. Păi dar este notorie în Bucureşti. Ştie tot Bucureştiul. Aşa. În această calitate l-am şi cunoscut de altfel pe Stelian Tănase.

Radu Moraru: Dar ce făcea? Serbări?

Cezar Ivănescu: Nu serbări. Erau activişti. Dumneavoastră nu ştiţi că Partidul Comunist Român...

Radu Moraru: Nu, nu. Ce făceau? Că eu nu ştiu. Eu n-am fost, nu ştiu ce înseamnă.

Cezar Ivănescu: Ei ştiu ce făceau. Partidul Comunist Român avea nişte angajaţi care se numeau activişti de partid. Ei erau plătiţi pe statele de plată activişti de partid. Aşa.

Radu Moraru: Dar ce făceau? Mergeau puneau ghirlande, serbări?

Cezar Ivănescu: Cum, toată activitatea ideologică, tot ce ţinea de controlul PCR-ului făceau ei, activiştii. Şi Ceauşescu era un activist PCR dar care era secretar general al partidului. Toţi erau activişti.

Am înţeles. Era cel mai mare activist să zicem.

Cezar Ivănescu: Cel mai mare activist.

Radu Moraru: Bun, haideţi, lăsaţi-l pe Stelian Tănase. Ce s-a întâmplat?

Cezar Ivănescu: Deci la emisiunea *Tănase şi Dinescu*, Mircea Dinescu în direct la această emisiune, pentru care tot în direct şi eu acuma mă adresez CNA-ului, CNA-ului, nu? Consiliului Naţional al Audiovizualului.

Radu Moraru: Nu CNSAS-ului?

Cezar Ivănescu: Nu, CAN-ului. M-a atacat direct de această dată.

Radu Moraru: Adică?

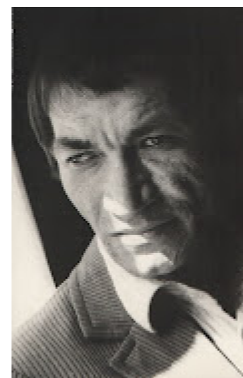

Foto: Paul Agarici

MIŞCAREA LITERARĂ

Dosar Cezar Ivănescu. SCRISOARE DESCHISĂ CĂTRE NICOLAE MANOLESCU, PREŞEDINTE AL USR

GEORGE ASTALOŞ

Muzeul de Artă Vizuală Galaţi, Bienala de artă Cezar Ivănescu, ediţia 2009

NICHITA STĂNESCU

Cezar Ivănescu: Adică, ce cutare şi cutare…. replică la comentariile mele. Că sursa din CNSAS, eu am spus pe parcursul cmentariilor către presă ar fi domnul Mircea Dinescu care mă urăşte cumplit, pentru că l-am incriminat în cartea despre Preda, şi alte numeroase, că doar nu numai cartea despre Preda, texte pe care le-am publicat în presă.

Radu Moraru: Aici poate să fie rivalitate şi între poeţi sau cum?

Cezar Ivănescu: Nu, nu. Staţi un pic. Nu contează. Fapt este că el mi-a răspuns… ce cutare şi cutare…: în direct pe post mă acuză că am zis cutare, a fost securist şi a semnat, atenţie!, a semnat angajament în 1961 cu Securitatea. Deci acuzaţie în direct. El era scurgerea sau cum vreţi să îi spuneţi sau scursura.

Radu Moraru: Dumneavoastră aţi semnat? Cîţi ani aveaţi în '61?

Cezar Ivănescu: 20 de ani.

Radu Moraru: Aţi semnat în 1961 vreun angajament cu Securitatea?

Cezar Ivănescu: Nu. Nu. Asta este afirmaţia domnului Dinescu. Trebuie să ne înţelegem.

Radu Moraru: Nu, dar trebuie să vă întreb şi eu.

Cezar Ivănescu: Eu vă spun că nu.

Radu Moraru: Şi cum dă el care este şef acolo în CNSAS, să spună anul? Şi care-i explicaţia?

Cezar Ivănescu: Păi care-i explicaţia?

Radu Moraru: E posibil să se fi înşelat? Mai e şi varianta asta.

Cezar Ivănescu: Nu, nu, nu. Cum să se fi înşelat?

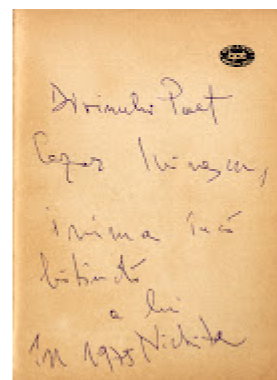
Radu Moraru: Adică să fi interpretat greşit vreun text.

Cezar Ivănescu: Nu.

Radu Moraru: Nu.

Cezar Ivănescu: Asta-i treaba lui, îl priveşte. Eu vă spun ceea ce a afirmat. Asta înseamnă că a avut acces la dosarul meu… pentru că el în toată această perioadă a făcut numai afirmaţii contradictorii. Ba că nu mi-a văzut dosarul, ba că n-a votat, n-a votat de fapt nimeni, adică e un haos acolo la ei.

Radu Moraru: Păi nu era plecat din ţară. Era la Paris Mircea Dinescu. Eu aşa ştiu, că aşa a spus că n-a făcut el. El n-a votat, el în ziua respectivă…

CEZAR IVĂNESCU, CĂTĂLIN ŢÂRLEA, CU CĂRŢILE PE FAŢĂ, 7 IANUARIE 1997 (FRAGMENTE)

Cezar Ivanescu

M-AU AMENINŢAT ŞI CU MOARTEA! MIRCEA DINESCU ESTE UNUL DINTRE VINOVAŢII DE MOARTEA LUI PREDA.

Cezar Ivanescu

EMINESCU, VULCANESCU, ZUB, BLAGA ŞI LECŢIA LUI ARGHEZI. POEZIA ESTE ARTĂ SACRĂ.

Cezar Ivănescu: Domnul Moraru, Domnul Moraru…

Radu Moraru: Era la Paris.

Cezar Ivănescu: Eu am aici dosare întregi de texte de presă, dar am şi o memorie exactă şi perfectă. Vreau să vă citez numai din declaraţia lui de la Paris, dată alături de declaraţia domnului Manolescu, la primul, primul anunţ de presă, care sună aşa: „nu am văzut dosarul, nu am votat“, deci nu, mai accentuez o dată, să nu se înţeleagă altceva, „dar să răspundă, că a fost informator al Securităţii”. De unde ştia că am fost informator al Securităţii, dacă nu a văzut dosarul, dacă nu a votat?

Radu Moraru: E interesant! Dar ştiţi cum e, Mircea Dinescu e vulcanic… O fi… Ca bârfă poate o fi auzit. Poate că…

Cezar Ivănescu: Domnul Moraru, eu vă înţeleg că vă e foarte drag şi îl aveţi la suflet dar vreau să vă spun ceva, înainte de a fi vulcanic, este ilegal în CNSAS. Şi atrag atenţia pe această cale organelor îndrituite că legea de funcţionare a CNSAS nu îi permitea unui fost PCR-ist, fost secretar de UTC al Uniunii Scriitorilor, absolvent al Academiei marxist-leniniste Ştefan Gheorghiu şi soldat fruntaş la Securitate, cum singur s-a numit, să facă parte din Colegiul CNSAS. Mă înţelegeţi? Deci penetrarea lui în Colegiul CNSAS este o ilegalitate flagrantă. Consultaţi orice jurist din această ţară să vă spună.

Radu Moraru: Interesant. Deci dumneavoastră puneţi sub semnul întrebării prezenţa. Eu părerea mea acum, emit o altă ipoteză.

Cezar Ivănescu: Mai emiteţi, da.

Radu Moraru: Având în vedere câte orgolii sunt în zona asta şi în toate zonele şi în medicină şi în… presă şi peste tot, pentru mine a părut la prima vedere şi o răfuială de asta… hai bă că sunt la CNSAS, ia să-ţi fac eu o şmecherie aşa, cum e Mircea Dinescu… Să vă facă un spirit de glumă, cum spun…

Cezar Ivănescu: Eu sunt de acord.

Radu Moraru: … ăştia în cartiere.

Cezar Ivănescu: Dar spiritul de glumă o să-l coste acum în instanţă.

Radu Moraru: Dar aici mi se pare că dacă a fost o glumă e mult prea mult şi doi dacă e o dezinformare ar trebui să fie tot Mircea Dinescu primul care o corectează.

Cezar Ivănescu: Vai de mine, vai de mine! Omul corectitudinii…

CEZAR IVĂNESCU, PARADIGMA ROMÂNEASCĂ, DOCUMENT AUDIO, 8 IUNIE 2005

Inedit, despre Nicolae Manolescu şi cenzura comunistă pe care acesta a practicat-o, despre decăderea morală a unora, securitate, comunism şi neocomunism (fragment)

CEZAR IVĂNESCU, 10.XII.1989, TATĂL MEU RUSIA

SEMNĂTURI ÎN CONTEMPORANEITATE, CONVORBIRE CU POETUL CEZAR IVĂNESCU, 9.X.1989

Cezar Ivănescu, Despre Mihai Eminescu, Programul 2, 1989

Radu Moraru: Nu, nu, ăsta sunt eu omul corectitudinii… Acum nu ştiu dacă ceilalţi… fac lucrul ăsta.

Cezar Ivănescu: Domnul Moraru, domnul Moraru pomeniţi lucruri care n-au substanţă.

Radu Moraru: Da de ce nu credeţi că de fapt e şi o poveste de asta?…

Cezar Ivănescu: Da.

Radu Moraru: Că acum implozia CNSAS-ului cum o fi e dorită şi plăcută de mulţi. Dumneavoastră acum în ochii opiniei publice

Cezar Ivănescu: Da?

Radu Moraru: Sunteţi, puteţi fi o victimă pentru foarte mulţi pentru că aţi arătat cu probe că domnule eu nu am fost.

Cezar Ivănescu: Ştiţi ce se întâmplă?

Radu Moraru: Nu ştiu, asta în '61 mă trimite cam demult.

Cezar Ivănescu: Ştiţi ce se întâmplă, mie nu-mi place poziţia de victimă, şi n-am vrut să mă consider nici pe vremea comuniştilor, nici astăzi o victimă, deşi în realitate am fost, în accepţiunea ordinară a cuvântului dacă vreţi. Dar nu vreau să mă consider. Ştiţi ce se întâmplă? Aici este o miză foarte mare, domnul Moraru.

Radu Moraru: Care e diversiunea? Eu consider că în cazul ăsta este o diversiune.

Cezar Ivănescu: Păi care este diversiunea? Păi eu v-am pus în faţă nişte lucruri. Un om cu o biografie nepătată ca a mea, pentru care depun mărturie mii de oameni în ţara asta, de-aici şi până la Montreal, sau până la Stuttgart sau nu ştiu unde. Oameni care au fugit cu riscul vieţii şi au părăsit această ţară, şi care ştiu ce am făcut eu pentru ei ca scriitori sau cum i-am ajutat sau în ce momente cumplite din viaţa lor am intervenit… Uitaţi-vă, accesaţi internetul să vedeţi ce mi se transmite prin cadrul internetului, şi marginalizat o viaţă, şi care a plătit, cu lipsă de carieră, cu sărăcie…

Radu Moraru: Păi tocmai asta spun că e diversiune? Domnul Cezar Ivănescu… care-i miza atunci?

Cezar Ivănescu: Şi, şi un domn care a făcut toate compromisurile posibile pe lumea asta. Politice întâi de toate, PCR, secretar al UTC al Uniunii Scriitorilor, n-a făcut măcar o facultate din asta

PETRU CREŢIA, DESPRE CONSTANTIN NOICA, POEZIE ŞI CEZAR IVĂNESCU

CEZAR IVĂNESCU ÎN DIALOG CU EUGENIA GUZUN, CUM VĂ PLACE, RADIO ROMÂNIA ACTUALITĂŢI, 7 IUNIE 2000

„Eu am fost săritor la trapez fără plasă toată viaţa“

CEZAR IVĂNESCU

„Scrisul rămîne o artă pe deplin umană şi divină, scriind poţi face acel semn ca abisul în care să se resoarbă lumile, scriind, hîrtia poate lua foc de lumina lui Dumnezeu…“

FACEŢI CĂUTĂRI PE ACEST BLOG

Căutare

CINE APLICĂ LEGEA ÎN ROMÂNIA?

Extras din prevederile stipulate de Legea 187 şi de Regulamentul CNSAS, în vigoare şi la data de 29 ianuarie 2008: „darea spre publicitate a unor date sau informaţii din dosare,

ordinară care o făceau toţi românii amărâţi, a făcut Ştefan Gheorghiu, Academia Ştefan Gheorghiu, că de acolo ieşeau şefii PCR, domnule.

Radu Moraru: Da, bine, nu ştiam asta. Da. Bun.

Cezar Ivănescu: Păi vedeţi că nu ştiţi multe. De-acolo ieşeau şefii P.C.R.-ului, era şcoala de şefi ai P.C.R.-ului. Ei… Ştiţi ce se întâmplă? Eu am să vă spun un lucru foarte clar: după opinia mea acest domn Mircea Dinescu este chiar omul nou creat de societatea comunistă, de regimul comunist. El e întruchiparea omului nou. Îl avem în carne şi oase.

Radu Moraru: Bun. Respect părerea dumneavoastră, chiar dacă nu sunt de acord în chestiunea asta, dar vreau altceva să vă întreb. E şi o rivalitate. De ce spuneţi că el e supărat pe dumneavoastră că l-aţi pomenit în legătură cu Marin Preda?

Cezar Ivănescu: Staţi domnule Moraru un pic. Nu doar atât. Păi de ce să rezumăm. După 1989, după revoluţie, domnul Mircea Dinescu a fost ales de breaslă în aprilie ’90.

Radu Moraru: Şeful Uniunii.

Cezar Ivănescu: Preşedintele Uniunii Scriitorilor. De la care Uniunea Scriitorilor a plecat cu coada între picioare dacă vă amintiţi sau dacă eraţi adult pe vremea aia. Eraţi adult sau nu?

Radu Moraru: Ştiu mai multe episoade, dar nu mai ştiu care…

Cezar Ivănescu: Au fost nişte scandaluri, cu o tipografie şi cu multe altele. Eu nu vreau să afirm nimic altceva.

Radu Moraru: Bun, şi?

Cezar Ivănescu: Deci el nu şi-a încheiat mandatul în mod normal, ci a plecat de la Uniune şi i-a continuat mandatul domnul Laurenţiu Ulici, fie-i ţărâna uşoară, colegul nostru minunat. Primul lucru pe care l-a făcut Laurenţiu Ulici… Eu în această perioadă de doi ani cât domnul Mircea Dinescu a fost preşedintele Uniunii Scriitorilor, am purtat un război în media, în presă, cu Uniunea Scriitorilor, cu el şi cu mulţi alţii. Nu ca acum. Atunci mă atacau chiar toţi. Eu scriam la o revistă *Baricada*, dacă aţi auzit de ea.

Radu Moraru: Da.

Cezar Ivănescu: Pe la începutul revoluţiei. Bun.

Radu Moraru: Sigur, *Baricada* cum nu.

necorespunzătoare adevărului, de natură să lezeze viaţa, demnitatea, onoarea sau reputaţia unei persoane constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 3 ani, iar prezentarea denaturată a datelor din dosarul de Securitate, în scopul discreditării sau al nedeconspirării constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 5 ani şi interzicerea dreptului de a mai lucra în domeniul arhivelor. Sustragerea, tăinuirea, falsificarea, contrafacerea, deteriorarea sau distrugerea dosarelor, registrelor şi a oricăror documente ale Securităţii se pedepsesc potrivit legii penale, maximul pedepsei majorându-se cu 2 ani şi că eliberarea de informaţii din dosare constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.“

Cezar Ivănescu a murit ca urmare a atacului imoral dar şi ilegal (v. citatul redat mai sus!) al unui membru al Colegiului CNSAS, Mircea Dinescu. Cine aplică Legea?

Cezar Ivănescu: Şi în contrapartidă cu Uniunea Scriitorilor, eu la acea vreme am reînfiinţat vechea Societate a Scriitorilor Români. Că aşa se chema pe vremuri, Societatea Scriitorilor Români.

Radu Moraru: Dar ce-aţi vrut să spuneţi cu Ulici, că a venit Ulici?

Cezar Ivănescu: Păi dar asta vreau să spun. Când a revenit Ulici după Dinescu, după ce Dinescu a plecat cu coada între picioare, m-a rechemat în cadrul Uniunii cu acest enunţ: „Ai fost, eşti şi vei fi membru al Uniunii Scriitorilor.“ Şi revin-o. Şi mă rog, mi-au dat şi un premiu pentru poezie al Uniunii Scriitorilor.

Radu Moraru: Am o întrebare, din curiozitate. Ce aţi simţit, înţeles, văzut, atunci când primul om pe care l-aţi văzut la televizor după fuga lui Ceauşescu, nu ştiu unde eraţi la Revoluţie, eraţi în Bucureşti?

Cezar Ivănescu: Da, în Bucureşti.

Radu Moraru: Aţi deschis televizorul, l-aţi văzut pe Mircea Dinescu?

Cezar Ivănescu: Păi am înţeles foarte multe lucruri.

Radu Moraru: Inamicul dumneavoastră să zicem literar şi nu numai poate.

Cezar Ivănescu: Am înţeles foarte multe lucruri.

Radu Moraru: Ce?

Cezar Ivănescu: Nu pot să le spun pe toate în direct, aici. Dar eu am înţeles foarte multe lucruri. Că ne aşteaptă lucruri îngrozitoare. Şi cumplite. Cum ne-au şi aşteptat.

Radu Moraru: Am o întrebare. Revin.

Cezar Ivănescu: Da.

Radu Moraru: Unde eraţi când aveaţi 20 de ani? Că mă întorc la afirmaţia…

Cezar Ivănescu: Eram student. Student la Iaşi.

Radu Moraru: Aţi fost vreodată, s-a încercat vreodată cât timp eraţi student, contactarea, racolarea dumneavoastră?

Cezar Ivănescu: Da. Racolarea mea, da.

Radu Moraru: De Securitate.

Cezar Ivănescu: **Exact. Păi aici voiam să vă spun. De ce a dat el în această emisiune de vineri, 1961. Pentru că în**

CEZAR IVĂNESCU

Pentru Marin Preda

Editura TIMPUL
IAŞI - 1996

Basarab Nicolescu, Solomon Marcus, Magda Stravinschi, Cezar Ivănescu (Gaudeamus, 2007), lansarea cărţilor: *Noi, particula şi lumea, Transdisciplinaritatea. Manifest, Teoreme poetice, Între ştiinţă şi religie*, Basarab Nicolescu, Editura Junimea.

CEZAR IVĂNESCU, 1996

Eu în *Doina (Melodie fără sfirşit)* şi aici îţi dau răspunsul cel mai profund vorbesc de drama moldovenilor aici în Bucureşti şi spun aşa: *„Fiecăruia un gîde/ Şi-o paiaţa care sca-/ De satîrul morţii hîde/ Nu scapă batjocura”*. Mă refer la Eminescu, Bacovia, Labiş, la mine şi la alţi moldoveni de geniu veniţi în Bucureşti. Dacă nu-ţi iau capul, te bajocoresc. Pe Eminescu l-a batjocorit /…/ Macedonski, pe Bacovia l-au batjocorit toţi în epocă, pe

dosarul meu, musai, la 1961 este prima încercare a Securităţii din Iaşi de a fi racolat. Şi acolo probabil că este o notă informativă.

Radu Moraru: Dar cum au încercat?

Cezar Ivănescu: Cum? Am fost luat de la facultate de un tânăr imberb aşa şi dus undeva pe Sărărie, în Iaşi, eu credeam că mă duc la UTC, partid ceva, că cam absentam de la cursuri, zic vor să-mi tragă o muştruluială sau o morală. Şi m-au dus într-o clădire, într-un birou, cu maiorul Ionescu. Luaţi loc. Şi am stat. Am purtat o discuţie cu maiorul Ionescu. Maiorul Ionescu dorea să procur... noi aveam un profesor la Iaşi, expulzat din Cluj, pe motive politice cum se făcea la vremea aia, expulzat la Iaşi. Domnul Alexandru Husar, trăieşte şi în ziua de azi. Şi preda estetică. Eu eram prieten bun cu acest profesor al nostru, apropiat. Şi doreau să obţin cursul scris de mână de profesor, că în curs ştiţi mai erau lucruri pe care el nu le citea la curs şi ar fi vrut să le vadă. Am refuzat, fireşte, şi am plecat de la sediul Securităţii, era o iarnă cumplită în Iaşi, m-am sfătuit cu doi prieteni, unul a murit dintre ei, dar unul mai trăieşte, colegi de facultate şi bârlădeni de-ai mei, aşa, şi cu fratele meu care era student mai mare în Iaşi, aşa, şi nu am acceptat să semnez. Dar există acolo notiţe. Mă înţelegeţi? Cum se poate face mai bine o calomnie?

Radu Moraru: Să semnaţi ce? Trebuia să semnaţi ceva?

Cezar Ivănescu: Un angajament, bineînţeles.

Radu Moraru: Dar de ce v-au luat pe dumneavoastră?

Cezar Ivănescu: Pentru că eram prieten cu domnul Alexandru Husar.

Radu Moraru: Nu fiindcă deja cunoscut?

Cezar Ivănescu: Nu.

Radu Moraru: Nu, fiindă eraţi deja vedetă.

Cezar Ivănescu: Nu eram. Oricum, debutasem.

Radu Moraru: Debutaseţi.

Cezar Ivănescu: Debutasem. Şi eram în cercul de apropiaţi ai domnului Alexandru Husar. Eu nu pot să spun acum, că nu vreau să fac speculaţii, nici nu vreau să-mi fac aureolă de erou. Bineînţeles că mascat sau discret dacă vreţi, acest refuz l-am plătit apoi, pentru că am fost dat afară din cenaclul facultăţii,

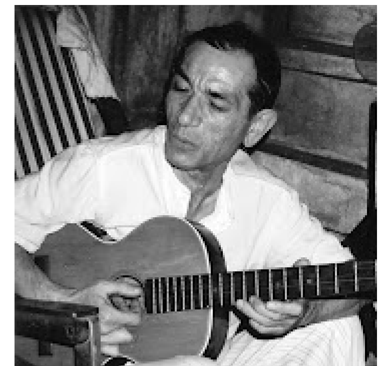
Labiş l-au omorît. Pe mine m-au batjocorit.

CEZAR IVĂNESCU

1989, imagine din timpul filmarilor la documentarul Vlad Ţepeş

CEZAR IVĂNESCU

Muzică şi poezie

ARHIVĂ BLOG

▼ 2014 (1)
▼ noiembrie (1)
▼ nov. 19 (1)
Cezar Ivănescu, 111 cele mai frumoase poezii, Edit...

► 2013 (1)
► 2012 (4)
► 2011 (1)
► 2010 (18)
► 2009 (36)
► 2008 (20)

aşa, şi s-a încercat exmatricularea mea. Atunci de altfel am făcut prima oară am făcut greva foamei, în 1961, în Iaşi. Când m-am dus la Rectorat şi am spus cp declar greva foamei, ăia nici nu ştiau sintagma asta.

Radu Moraru: Dar dumneavoastră de unde aveaţi modelul acesta cu greva foamei?

Cezar Ivănescu: Avusesem şi eu puşcăriaşii mei politici, care mă instruiseră în tinereţe, cât eram de liceu, şi ştiam cum se făcea şi în puşcării greva foamei, ştiam cum se... acţionează.

Radu Moraru: Interesant! Dumneavoastră spuneţi că nu are Mircea Dinescu şi CNSAS-ul?

Cezar Ivănescu: Nimeni, nimic. Eu ştiu punctual toate contactele mele cu oamenii.

Radu Moraru: Ştiu, dar dumneavoastră nu înţelegeţi acum că dacă e totul adevărat cum spuneţi dumneavoastră, şi vă cred..., eu cel puţin vă cred.

Cezar Ivănescu: Da.

Radu Moraru: Fără să am însă... eu nu dau ştampile, eu nu dau... certitudini.

Cezar Ivănescu: Bineînţeles, bineînţeles.

Radu Moraru: Acest caz practic pune sub îndoială toate cazurile în care s-a dat verdict sau s-a lăsat de înţeles.

Cezar Ivănescu: Da. Eu aici vreau să exprim un punct de vedere. Foarte în clar. Deci, să nu creadă cineva, de exemplu, că mă bucur de această decizie care s-a luat de la Curtea Constituţională. Nu. Aş dori, dar nu sub această formă inchizitorială. Deci să funcţioneze CNSAS-ul.

Cezar Ivănescu: Dar să nu fii condamnat.

Cezar Ivănescu: Pentru că eu v-am cerut voie, dar... sunteţi văd scump la timp când e vorba... Eu în a doua scrisoare către domnul Nicolae Manolescu, în care îi comunicam exact ce s-a întâmplat în continuare. Aveam şi o enumerare de pretenţii, poate absurde să zic eu, dar spuneam că ar fi bine să le ia în seamă şi legiuitorul actual sau să corijeze legea în sine. Da. Eu vă rezum acum. Nu mai spun punctul 1 care priveşte o declaraţie fără echivoc din partea domnului Nicolae Manolescu, dar spuneam aşa. Ceream, primul lucru, în baza legii de funcţionare a CNSAS-ului excluderea din colegiul

SLUJBĂ DE POMENIRE LA ŞASE LUNI DE LA MOARTE PENTRU CEZAR IVĂNESCU

Slujba de pomenire s-a săvârşit în ziua de 20 octombrie 2008, la Reprezentanţa Patriarhiei Române de la Ierusalim de către Prea Cuviosul Părinte Protosinghel Serafim Pasca împreună cu soborul de monahii.

Slujba de pomenire la şase luni de la moarte pentru Cezar Ivănescu, Reprezentanţa Patriarhiei Române, Ierusalim

CNSAS a lui Mircea Dinescu pentru ilegalitatea flagrantă comisă faţă de persoana mea şi pentru faptul că încalcă legea prin prezenţa lui acolo. E un fost pcr-ist, fost activist…

Radu Moraru: Ştiu, domnule Cezar Ivănescu, dar dincolo de toate eu vă spun ceva, eu nu cred în coincidenţe. Eu nu cred că se lasă pe piaţă un asemenea nume, apoi vine acea decizie de desfiinţare şi oamenii spun, da, domnule, mai bine desfiinţăm CNSAS-ul ăsta că uite săracul Cezar Ivănescu ce-a păţit. E o ipoteză.

Cezar Ivănescu: Staţi un pic, staţi un pic. Nu. Totul trebuie să fie controlat de lege. Dar daţi-mi dumneavoastră răspunsul, e normal, la revoluţie încă o dată v-am întrebat câţi ani aveaţi?

Radu Moraru: 19-20.

Cezar Ivănescu: Ştiţi câţi români erau membri de partid în '89?

Radu Moraru: 4 milioane.

Cezar Ivănescu: 4 milioane. Dar mai erau 19 milioane nemembri de partid? Sunteţi de acord? Păi e corect ca tot foştii membri de partid, şi absolvenţi de Ştefan Gheorghiu şi care şi-au făcut stagiu militar la Securitate, să dea verdicte despre cei 19 milioane de români nemembri de partid?

Radu Moraru: Dumneavoastră n-aţi fost membru de partid?

Cezar Ivănescu: Nu, bineînţeles. E normal aşa ceva? Vi se pare normal? Se pot institui în instanţe morale foştii pcr-işti? Să dea decizii acum? Dar este culmea imoralităţii.

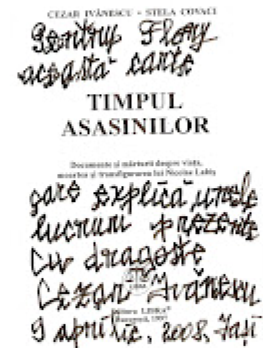
Radu Moraru: Dar aici nu este o decizie, nu înţelegeţi că aici nu a fost o decizie?

Cezar Ivănescu: Staţi un pic că în cazul meu nu s-a dat o decizie dat în cazul altora chiar s-au dat decizii.

Radu Moraru: Ştiu, tocmai aici e problema. Că eu n-aş generaliza. În cazul dumneavoastră, părerea mea de ziarist şi flerul pe care îl am… care m-a ajutat în vreo 17 ani, îmi dau seamă că coincidenţa asta… e puţin… e o diversiune aici.

Cezar Ivănescu: Staţi să mai continui. Chiar în seara asta înainte de a veni la dumneavoastră, cred că pe Antena 2, era drăguţul ăsta domn Cazimir Ionescu, care a cam fâstâcit-o atunci când s-a pus o întrebare din public se pare şi pe care a preluat-o domnul Ciutacu: Unde sunt dosarele membrilor din colegiu? Membrii Colegiului CNSAS să vină şi ei însoţiţi de dosare,

CEZAR IVĂNESCU, DEDICAŢIE PE VOLUMUL TIMPUL ASASINILOR

CONSTANTIN NOICA, SCRISOARE CĂTRE CEZAR IVĂNESCU

De la Păltiniş, Constantin Noica îi împărtăşeşte gândurile despre La Baaad *şi* Muzeon*, ca şi despre traducerea din Eliade, scriindu-i la 8 martie 1980. În vremea cenzurii, poetul avea obiceiul să transcrie de mână, pe volumele dăruite cu dedicaţie, versurile cenzurate. Noica îi mulţumeşte pentru următoarele stihuri din* Rosarium *(*Muzeon*):*

! stau în pământul sterp fără noroc,
cadavrul mi-l îngrop şi mi-l dezgrop,
gropar al vieţii mele fără viaţă
trăită-n scârbă, în dezgust şi greaţă,
plătit cu Timpul care mă

propriile lor dosare, CV-uri şi livrete militare. Nu? Păi cum te duci tu să îl judeci pe bietul român, care membru de partid n-a fost, nimic n-a fost, să-I dai tu verdict de colaborare sau noncolaborare, dar tu dosarul tău îl ţii secret? Domnul Ionescu a afirmat că sunt libere şi pot fi văzute dosarele. Mă îndoiesc cumplit. Este o, cum să vă spun, este o minciună gogonată, unde sunt dosarele lor? Le-aţi văzut pe vreun site să poată fi accesate.

Radu Moraru: În 2003.

Cezar Ivănescu: Da.

Radu Moraru: Cred că Nicolae Manolescu spunea următorul lucru. Colegii, Nicolae Manolescu, spune, nu? Aşa am găsit. Poate Nicolae Manolescu dacă ne urmăreşte să dezmintă.

Cezar Ivănescu: Da, e la Paris.

Radu Moraru: În *Imposibila lustraţie,* nu?

Cezar Ivănescu: De la Paris nu poate.

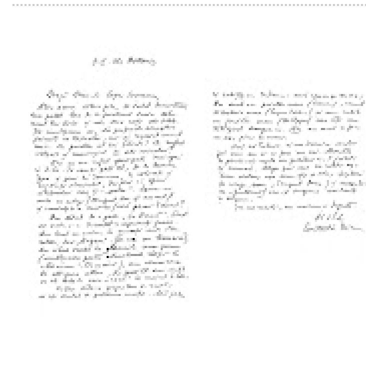
Radu Moraru: Se vede şi la Paris, să ştiţi.

Cezar Ivănescu: Da, e bine.

Radu Moraru: „După aproape un deceniu şi jumătate“, spunea în 2003, „nu mai am nici o îndoială că Securitatea ne-a salvat de comunism, şi a preluat apoi puterea politică şi pe cea economică. Rezistenţa la divulgarea de către CNSAS a numelor ofiţerilor este un argument teribil şi perfect explicabilă. De informatori nu i-a păsat nimănui, dar cum să divulgi numele unor oameni care sunt în partide, Parlament, guvern, administraţie locală, armată, poliţie, SRI, SIE, în mai toate firmele, de oarecare însemnătate economică, cu capital românesc sau străin, în consilii de administraţie, sau în posturi de conducere mai mari sau mai mici din învăţământ, justiţie, ministerul public şi alte domenii? Blocada e totală. Mai degrabă va fi desfiinţat CNSAS-ul decât să se afle aceste nume.” Este premoniţia, profeţia de fapt lui Nicolae Manolescu, şeful Uniunii Scriitorilor, făcută în 2003 şi confirmă această declaraţie în continuare că e o diversiune. Aruncăm unul care va dovedi într-o săptămână că nu e vinovat... Şi CNSAS-ul s-a purtat într-un mod incalificabil aici. Pentru că în cazul în care... În a treia secundă ştiau că nu există o decizie în cazul dumneavoastră, şi circula deja ştirea, că ştirea manipulatoare

omoară
dator vândut celui ce mă plăteşte
din groaza mea nu pot ieşi afară
cum Soarele arzând se osândeşte!“

Theodor Codreanu, *Cezar Ivănescu. Date bio-bibliografice*

Cezar Ivănescu, *Doina (Străina) (numa floarea de cireş ţia)*, muzica şi versurile Cezar Ivănescu,la chitară Gelu Alecu, 1986

Laurenţiu Ulici, Cezar Ivănescu, Ion Caramitru, 15 ianuarie 2000

aşa a fost, că există o decizie, CNSAS-ul în secunda trei trebuia să sune sau să dea comunicat oficial peste tot şi să spună fals.

Cezar Ivănescu: Da.

Radu Moraru: Noi nu avem nici un comunicat în ceea ce îl priveşte pe domnul… Deci într-o săptămână lăsata aşa, scăldătoare… Diversiune.

Cezar Ivănescu: Domnule Moraru, să vă ai spun ceva.

Radu Moraru: E o diversiune.

Cezar Ivănescu: Dumneavoastră ştiţi că acest CNSAS ar fi vreo organizaţie conspirativă sau în afara Statului Român? Păi da ei nu au un birou de presă? Ei nu au o persoană care să dea comunicat oficial? Trebuie unele surse să informeze presa? Cum e posibil aşa ceva? Din masa aia imensă de oameni care…?

Radu Moraru: Ştiţi care e manipularea? Dincolo de asta, întrebarea dumneavoastră e legitimă. Dincolo de asta vă mai spun o şmecherie, domne, în cazul unor nume cum e Cezar Ivănescu şi… nu înţeleg sursa, cică „dată pe sursă”.

Cezar Ivănescu: Pe unele surse.

Radu Moraru: Haideţi să vă spun ceva. Păi dumneavoastră nu candidaţi la nimic astăzi, nu?

Cezar Ivănescu: Nu.

Radu Moraru: Candidaţi la… Vreţi să fiţi preşedintele României?

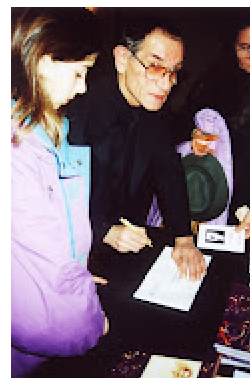
Cezar Ivănescu: Nu.

Radu Moraru: Păi, miza în această perioadă este pe alegerile locale şi generale. Acolo se dau pe surse, că nu au ăia curaj, le e frică de şeful partidului cutare sau partidului cutare.

Cezar Ivănescu: Da. Sunt de acord. Sunt de acord cu dumneavoastră.

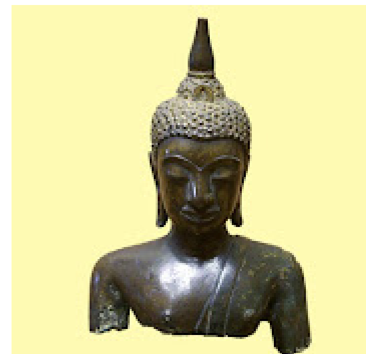
Radu Moraru: La dumneavoastră s-ar fi dat pe faţă.

Cezar Ivănescu: Domnul Moraru, daţi-mi voie. Sunt de acord. Dar faptul că nu am fost membru de partid pe vremuri, deci de partid comunist, dar că nici în aceşti ultimi ani nu m-am înregimentat în vreun partid politic, mi-a dat libertatea… ceea ce am dorit o viaţă întreagă, şi am putut să afirm în presă şi pe vremea comuniştilor, dacă luaţi revista *Luceafărul* din anii ’80 veţi găsi într-o anchetă oficială şi publicată în România lui

Cezar Ivanescu, 15 ianuarie 2001

Cezar Ivănescu, Dor de moarte (mai duceţi-mă-n sicriu de ceaţă)

Ceaușescu, anii ’80, când eu nemembru de partid în România, afirm următorul lucru despre colegii mei, D.R. Popescu, George Bălăiţă, alţii, alţii, alţii, care erau membri în C.C., Eugen Barbu, al PCR, alţii: nu am nimic cu colegii mei care fac politică, dar opinia mea este că scriitorul nu trebuie să facă politică, el trebuie să rămână o instanţă supremă care să judece pe toţi cei care conduc poporul ăsta. *Europa Liberă* a citat bineînţeles, seara, la emisiunea lor.

Radu Moraru: Ştiu.

Cezar Ivănescu: Deci am avut puterea să nu mă angajez politic.

Radu Moraru: Dar nu vi se pare că trăim într-o mare păcăleală? Nu vi se pare?

Cezar Ivănescu: Care-i marea păcăleală?

Radu Moraru: Marea păcăleală este că am descoperit că şi la *Europa Liberă*, post aproape nu ştiu cum să spun, biblic, pentru anii ăia de dinainte de ’89, cred că nici *Biblia* nu era atât de... cum să spun... citită şi însuşită cum era *Europa Liberă* pentru foarte mulţi români, să afli că la *Europa Liberă* au lucrat foarte mulţi, aş spune astăzi, oameni care de fapt erau agenţi, sau informatori... sau...

Cezar Ivănescu: Da, e adevărat.

Radu Moraru: Deci totul e posibil.

Cezar Ivănescu: Da, e adevărat.

Radu Moraru: Dacă pentru românii de o anumită generaţie, să zicem generaţia mea în sus, dacă e posibil ca la *Europa Liberă* să fi existat voci, oameni care să fi fost de fapt agenţi, unii dubli, ai unor servicii secrete, da? Sau ai Securităţii Române atunci... ştii? asta-i diversiunea, e posibil ca şi Cezar Ivănescu... în ’61 să fi fost nu știu ce... landata ca o șopârlă.

Cezar Ivănescu: Ei, nu. Nu. Stați un pic.

Radu Moraru: De asta mie îmi place bărbăţia cu care aţi ieșit cu argumente și fără teamă și de asta vă cred.

Cezar Ivănescu: Eu știu aceste duplicități și complicități. Și tot ce vreți dumneavoastră să spuneți, dar se mai întâmplă următorul lucru, și eu de asta am și venit în seara asta la dumneavoastră la emisiune și de asta, deși nu prea îmi convenea, că îmi convenea mai bine să stau să scriu o carte sau să nu știu ce..., vreau să mă angajez în această dispută și o să mă angajez până

CEZAR IVĂNESCU, ÎNREGISTRĂRI AUDIO-DOCUMENT

Cezar Ivănescu, Doina, *închinare lui Eminescu*, înregistrare din spectacolul susţinut în anul 2000, la Teatrul Naţional din Iaşi; Dan Ştefănică (pian), Pedro Negrescu (contrabas), Daniel Marin (percuţie).

Cezar Ivănescu, Doina, închinare lui Eminescu, partea I, înregistrare din spectacolul susţinut în anul 2000 la Teatrul Naţional din Iaşi

Cezar Ivănescu, Doina, închinare lui Eminescu, partea a II-a, înregistrare din spectacolul susţinut în anul 2000 la teatrul Naţional din Iaşi

la capăt. Vă spun eu că o să mă angajez. Și asta știți de ce? Pentru că eu sunt o ființă morală și religioasă. Și nu sunt doar creştin ci și budhist ca și marele meu maestru Mihai Eminescu. Eminescu când era înâlnit pe străzi, în Iași, le spunea prietenilor: Eu sunt budhist. Și eu sunt budhist. Dar știți ce spune budhismul? Budhismul esoteric, mai ales. Budhismul esoteric are o mare idee, o uriașă idee și foarte umanistă. Se rezolvă la Dumnezeu toate. Dincolo, în lumea de dincolo. Dar nimic nu se poate continua acolo dacă nu începi de aici, de pe Pământ. Deci existența umană are o valoare absolută. Dacă nu începi de aici, o bătălie, o luptă împotriva răului nu mai poți continua la Dumnezei și în absolut. Și pentru că...

Radu Moraru: Pot să vă întrerup, vă rog frumos?

Cezar Ivănescu: Da.

Radu Moraru: Puţin după ce aţi spus. Foarte frumos. E o filozofie foarte frumoasă și generoasă. Îl avem la telefon pe domnul Sorin Dumitrescu. Ne-a sunat. Bună seara. De ce ne-aţi sunat, domnule Sorin Dumitrescu?

Sorin Dumitrescu: Bună seara, domnule Moraru.

Radu Moraru: De ce ne-aţi sunat, domnule Sorin Dumitrescu şi nu vă odihniţi la orele astea târzii?

Sorin Dumitrescu: Ah, Cine poate să se odihnească când urmăreşte un eveniment de talia asta. Fiindcă, faceţi o emisiune dramatică în faţa telespectatorilor, e probabil unul dintre cei mai mari poeţi pe care i-a avut vreodată ţara asta. Băgat în corzi, într-un fel dacă vreţi între ghilimele, de delaţiunea gravă care s-a instalat în toate centrele nervoase ale neamului acesta. Pentru care ca pictor spun, ca artist, în momentul de faţă România e necreativă, nu se poate crea în România. Este o ţară intoxicată. Ca să văd pe domnul Ivănescu a cărui talie poetică este extrem de rară, nu vreau ca să compar cu nume bine ştiute, chiar cu adversarul dânsului, să-l văd în situaţia în care este discutată onestitatea şi conştiinţa, e motiv să te duci naibii undeva departe şi să nu mai exişti. Să îţi pierzi urma undeva ca în Spania sau mai ştiu eu unde. Dumneavoastră aveţi un interlocutor de o talie excepţională. În loc să îl auzim scoţând lucrurile excelentisme care l-au consacrat, iată îl vedem apărându-se ca o fiară înconjurată de

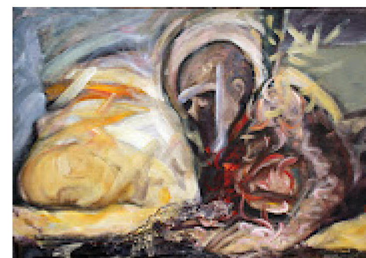
Dana Roman, Mantra, 1989

Cezar Ivănescu, Mesaj în pragul morţii

Cezar Ivănescu, numai pentru tine sufăr (fragment), 6 august 1986

Aurelia Călinescu, Glorie efebului de la Marathon, 1997

Aurelia Călinescu, seria Epitafuri, 2007

nişte mârlani, mizerabili care îndrăznesc să atace o persoană de o rectitudine absolută.

Radu Moraru: Dar cât de frumos ştie să apere atacând. Mie mi-a plăcut, să ştiţi. Este una din cele mai frumoase demonstraţii de a dovedi, scurt, cu probe faptul că nu are ce să ascundă, că nu îi ruşine de nimic.

Sorin Dumitrescu: Nu am început prin a spune că e o emisiune extrem de dramatică? Complimente, ca să spun aşa, felicitările vi se adresau şi dumneavoastră.

Radu Moraru: Meritul e aici.

Sorin Dumitrescu: Şi modul în care aţi reuşit să-l pueţi în situaţia să vorbească atât de puternic, să se apere atât de temeinic şi de convingător. Pentru mine nu are nevoie de asta. Pentru că un om care a produs volumele *Rod*, poezia dânsului. Dânsul nu poate minţi, este incompatibil cu instituţia amăgirii, nu o are. Deci este incompatibil. Nu se mai discută aspectul ăsta. Care vasăzică, trebuie urmărit cu atenţie nu la verdictele pe care le dă, ci la analizele fine cu care încearcă să descâlcească cabala care în cazul ăsta îl vizează pe dânsul. Dar ţineţi cont. Ne vizează pe fiecare dintre noi şi n-aş zice domnul Moraru că aţi fi ultimul.

Radu Moraru: Ei, ştiţi cum e. Am mai fost prevenit în ultima vreme.

Sorin Dumitrescu: Cine l-a auzit vreodată pe domnul Cezar Ivănescu cântând în şoaptă versuri... este ceva cutremurător, este cu mult distanţat de majoritatea confraţilor lui. Cu toată compasiunea pentru faptul de a fi pus în situaţia să se apere, cred că livrează un model de demnitate. Îl urmăresc cu mare atenţie, şi învăţ de la dânsul... că chiar atunci când dânsul pare pierdut, poate birui spectaculos cum a biruit şi în seara asta. Poete, nu pot decât să vă îmbrăţişez cu toată dragostea şi să vă doresc ca să încheiaţi cât mai repede mizeria asta în care v-au târât oameni care nu sunt vrednici să poarte titlul acesta.

Radu Moraru: A ieşit o nouă icoană pe piaţă. Foarte frumos portret pe care Sorin Dumitrescu l-a făcut în direct. Vă mulţumim încă o dată, poetului Cezar Ivănescu.

Cezar Ivănescu: Da. Spuneţi, da.

Radu Moraru: Eu nu mai am ce să spun. Că după ce au vorbit doi atât de mari... eu trebuie să cer publicitate. Adică luăm o

Aurelia Călinescu, Stigmatizaţi, 1999

Aurelia Călinescu, Poetul Shiva (variantă), 1997

XANTIPA IVĂNESCU [NAUM], MAMA POETULUI

Poza din tinereţe [pentru care Cezar Ivănescu a scris Părul cel mai lung din lume]

SCRISOAREA TESTAMENTARA A LUI MARIN PREDA CĂTRE CEZAR IVĂNESCU

publicitate. Ne întoarcem în câteva minute pentru... pentru.

Minutele 1:17:44-1:21:26 publicitate

Radu Moraru: Am revenit în direct. Încă o dată, ce spunea Nicolae Manolescu în 2003, şi anume că nu la informatori era miza sau e miza în bătăliile acestea cu dosariada, ci cum să divulgi numele unor oameni care sunt în partide, Parlament, guvern,administraţie locală, armată, poliţie, SRI, SIE, în mai toate firmele, de oarecare însemnătate economică, cu capital românesc sau străin, în consilii de administraţie, sau în posturi de conducere mai mari sau mai mici din învăţământ, justiţie, ministerul public şi alte domenii? Blocada e totală. Mai degrabă va fi desfiinţat CNSAS-ul decât să se afle aceste nume.", în 2003 spunea Nicolae Manolescu. Eu susţin, părerea mea, sigur, n-am informaţii, că Cezar Ivănescu a fost luat aşa... sigur şi probabil cu oareşce intenţii răutăcioase, aruncat în această diversiune care s-a încercat să se creeze. Adică, domnule, până la urmă va dovedi că e nevinovat, va rămâne sigur cu nişte pete, pentru că ştiţi cum e în România, dar până la urmă şi CNSAS-ul se pare că nu le ştie chiar pe toate, şi până la urmă chiar şi torţionarii vor ieşi că de fapt au fost îngeri şi aşa mai departe.

Cezar Ivănescu: Auziţi? Apropo de treaba asta voiam să fac şi eu o mică diversiune, întâi să-i transmit domnului Sorin Dumitrescu toată gratitudinea mea şi că sunt un pic emoţionat după vorbirea domniei-sale, dar voiam să destind un pic atmosfera. Eu sunt de acord cu ipoteza dumneavoastră, numai că e pe pielea mea. Şi fiind pe pielea mea am să vă povestesc o anecdotă. În 1976 am mers la Timişoara, domnul Marin Preda cu soţia, şi eu cu soţia mea. Domnul Marin Preda lansa sau mă rog mergea la o întâlnire cu studenţii de la Universitate. Întâlnirea era înfiorătoare. Erau atât de mulţi studenţi veniţi să-l vadă, pentru *Delirul*, încât unii deja plecau din sală când noi soseam, pentru că nu mai încăpuseră şi plecau de acum. Şi am sosit acolo, am purtat o discuţie cu studenţii, liberă. El îşi lansa *Delirul*. Eu aveam abia a doua mea carte *Rod III*, aveam cinci exemplare, am terminat repede cu autografele. Dar vreau să vă spun. Am fost primiţi la primul secretar de partid de la Timişoara de acolo, tovarăşul nu ştiu cum îl chema, fireşte din cauza lui Preda am întârziat câteva ore. S-au dat de ceasul morţii toţi ăia, politrucii în jurul nostru, că să îl trezim pe

Preda. Cum să-l trezeşti pe Preda, domnule? Lasă-l în pace. Noi stăteam. Eu cu doamna Preda şi cu soţia mea într-o cameră beam cafele şi fumam ţigări şi Preda dormea în pace. Când a vrut s-a trezit şi am mers în sfârşit la primul secretar, am schimbat câteva cuvinte de astea convenţionale cu el şi până la urmă ne-a întrebat pe faţă, adică pe domnul Preda de fapt, că ce dorim? Şi Preda bineînţeles a spus, pantofi de la Guban. Şi ne-am dus, avea un magazin de ăsta, se vindea de obicei numai pe valută, pentru noi a dat ordin primul secretar să ne vândă pantofii pe lei româneşti. Şi a început nebunia. Vânzătoarea singură, noi patru, că numai noi eram acolo în magazin. Doamna Preda şi-a luat o pereche de pantofi, soţia mea o pereche de pantofi, eu una şi domnul Preda vreao 3 perechi de pantofi, 4. Cu una dintre aceste perechi a şi fost înmormântat de altfel, în '80. Erau pantofi buni într-adevăr la Guban. Numai că magazinul era aşa cam ca studioul ăsta şi avea oglinzi cam pe toţi pereţii. Preda era ca în filmele mute, îşi punea pantofii ăia noi în picioare şi se uita în toate oglinzile, pe rând, deci se plimba circular aşa prin sală, dura imens vă daţi seama la o pereche de pantofi. Noi de-acuma eram terminaţi. Şi doamna Preda o instruia pe soţia mea să îi zică lui domnul Preda, că ea nu avea curajul, să mai grăbească operaţiunea. Ultima perche se pare că îl...

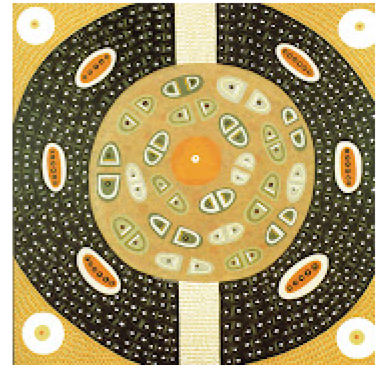
Radu Moraru: Jena.

Cezar Ivănescu: Da, îl jena. Îl cam strângeau. Şi soţia mea îi spune... Mary, domnul Preda... Preda zice, mă cam strâng. Lăsaţi domnul Preda, că îşi mai dau drumul. Da, dar pe piciorul cui? Aşa şi eu. Pe pielea mea, sigur că da, e frumos, da cât îs eu de... am eu o pile tăbăcită parcă n-aş mai prea avut chef la vremea asta.

Radu Moraru: Adică vreţi să spuneţi... mie mi-e dat să zic aşa lejer că e o diversiune, pe dumneavoastră vă cam încurcă diversiunea asta.

Cezar Ivănescu: Bine, acum dacă mi-a dat-o Dumnezeu trebuie să o... să trec şi peste asta. Însă ştiţi ce se întâmplă? Exact ca să spun şi eu ce-a spus domnul Sorin Dumitrescu aici. Mi-ar cam veni cheful să cam plec din ţara asta, m-am cam săturat. Să ajungi la vârsta mea după o viaţă de martiraj, să îţi arunce o găleată de zoaie în cap, cine vrea în ţara asta, e cam greu de îndurat.

Doamnei
și lui Cezar Ivănescu
Care au stat lîngă mine, la bine
și la rău, la bucurie, și ...
... această trilogie. Cu vechi
afecțiune și prietenie
Marin Preda
3.III.80

Dana Roman, Mandala cu triunghi galben, 1989

CEZAR IVĂNESCU, ÎNREGISTRĂRI AUDIO-DOCUMENT

1. *Zile care îmi ucideţi*, înregistrare din Concertul *Doina, Închinare lui Eminescu*, anul 2000, muzică şi versuri, Cezar Ivănescu

2. *Despărţire*, versuri de Mihai Eminescu, muzica Cezar Ivănescu, înregistrare din recitalul susţinut la Muzeul Literaturii Române din Bucureşti, 15 iunie 2005. Spectacol intitulat *Aş vrea să mor cântând Eminescu...*, închinat memoriei lui Petru Creţia.

3. *Cântec napolitan*, versuri de Cezar Ivănescu pe o melodie napolitană, 22 ianuarie 1997

4. *Către discipoli*

Radu Moraru: Eu tot timpul am fost de principiul să fim mai al dracului. Să rămânem noi şi să plece ei.

Cezar Ivănescu: Domnul Moraru, staţi un pic. Unii nu au să-şi apere decât nemernicia şi murdăria şi sacul lor de bani. Eu am de apărat un nume în ţara asta. Nu al meu personal, Cezar Ivănescu, numele Ivănescu. Noi suntem o dinastie în Moldova. Unchiul meu, George Ivănescu, marele lingvist este singurul care a scris o istorie a limbii române în 45 de ani de comunism. După ce a fost dat afară. El a fost urmaşul lui Iorgu Iordan, la Iaşi, la catedră, după ce a fost dat afară din învăţământ purtat pe drumuri, chinuit ca vai de capul lui, a scris *Istoria limbii române*, maestru lui, Iorgu Iordan, când a apărut *Istoria limbii române* unchiul meu era bolnal la Spitalul de Urgenţă din Iaşi şi întins pe patul de spital, cu osteoporoză. Şi eu îi aduceam altă carte, alt tratat, Gramatica.

Radu Moraru: Nu e cu atât mai gravă diversiunea? Eu asta spun.

Cezar Ivănescu: Păi este gravă.

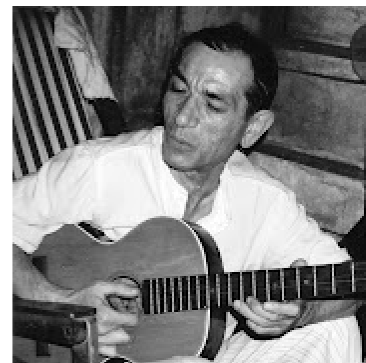
Radu Moraru: Păi dacă şi dumneavoastră, zic oamenii care vă iubesc, vă citesc şi zic că nici nu puteţi minţi, numai dacă v-au citit spun că dumneavoastră nu puteţi minţi.

Cezar Ivănescu: Păi asta vă spun. De asta vreau să ridic această chestiune în faţa oricărui român, deşi am senzaţia că-s lavaţi pe creier românii ăştia. V-am spus. Sunt prieteni care după o săptămână în care am repetat până la saţietate. Am ridicat uneori şi tonul că nu mai poţi să suporţi treaba asta, parcă au urechile, cum să vă spun, cu călţi în ele, că nu există o decizie oficială a CNSAS-ului, mă întrebau da CNSAS-ul ce a zis? Domnule, nu auzi că nu are CNSAS-ul nici o treabă cu chestia asta?

Radu Moraru: Pentru că forţa presei de a penetra şi de a băga şi manipulările.

Cezar Ivănescu: Şi de a intoxica rămăşiţele de creiere ale oamenilor din această ţară. Să ajungă nişte zombi, nu? Sau unde o să ajungem? De aceea am spus aşa. Şi aici vreau să-I răspund sublimului meu contemporan că mai există oameni de onoare în ţara asta. Şi mai există într-adevăr. Pentru că în aceste clipe de cumpănă mi-au răspuns oameni la care nici nu m-am aşteptat, cu o asemenea promptitudine şi cu o asemenea, dacă vreţi, cu un asemenea dezinteres, nenumăraţi oameni s-

(CXCIII), când te-am văzut păreai a fi femeia-aceea, poem cântat, muzica şi versurile Cezar Ivănescu, înregistrare din arhiva autorului

Cezar Ivanescu, Zile care imi ucideti

Despărţire (versuri Mihai Eminescu, melodia Cezar Ivănescu, la contrabas Pedro Negrescu)
Asculta mai multe audio Evenimente »

Cezar Ivanescu, Cantec napolitan

CEZAR IVĂNESCU, IMAGINI DIN FILMUL VLAD ŢEPEŞ

au oferit să îmi apere cauza fără nici un fel de onorariu, nenumăraţi oameni au trimis mesaje.

Radu Moraru: Dar nu ştiaţi lucrul acesta că aveţi prieteni, aveţi cititori?

Cezar Ivănescu: Cum să nu ştiu, cum să nu ştiu? Dar ştiţi ce se întâmplă? Vreau să vă spun un lucru.

Radu Moraru: În momente grele s-ar putea să mai dispară, nu?

Cezar Ivănescu: Ştiţi ce se întâmplă? Vreau să vă spun următorul lucru, exista o veche zicere antică „e destul o picătură de urină la un vas de vin de Kios" şi a stricat tot vasul de vin. Adică dacă la tot ce s-a întâmplat nu erau defecţiunile unora din jurul meu... Astea m-au îngrozit cel mai tare. Mă înţelegeţi? Nu faptul că m-a bălăcărit presa. Că eu sunt oricând liber! Şi pe vremea comuniştilor i-am ameninţat că dacă nu-mi tipăresc cărţile, că mă ţinea cenzura pe margine, îmi dau foc în Piaţa Palatului. Care e problema? Mai dispare un nenorocit de pe Pământ. Nu exista o problemă cu viaţa mea. Pentru că toată viaţa mea ca şi maestru meu Marin Preda, mort, şi acum realizez mult mai tânăr decât mine, ca într-un cumplit film rusesc după cum ştiam noi în tinereţe, toată viaţa mea m-am călăuzit după o vorbă pe care şi-o scriseră pe pânzele de corăbii portughezii, care ştiţi că au fost mari corăbieri, chiar mai mari decât englezii sau olandezii*: Navigare necesse est, vivere not est necesse*. Nu e nevoie să trăieşti. Viaţa nu are nici o valoare. Decât trăită aşa. Sunt foarte conştient de ce am făcut în această lume şi pe acest Pământ. Şi mor foarte liber pentru că ştiu că ajung direct la Dumnezeu. Nu am temeri. Nu am de ce mă teme. De aceea am spus: era bine să fiu lăsat în pace cu morţii mei, că nu mai am prieteni vii în ţara asta decât foarte puţini. Dar sunt stârnit acum, nu? Bun. Atunci am să mă ridic şi am să duc până la capăt, până când voi crăpa această luptă. E chiar posibil să maculăm totul în ţara asta? Să-l maculăm şi pe Eminescu şi Icoana Domnului Nostru Iisus Hristos şi totul... Şi să nu mai avem nimic în ţara asta sfânt. Să călcăm totul în picioare şi în murdărie, nu? Şi cu asta se încheie tot.

Radu Moraru: Eu cred că până acolo putem să ajungem. Vreau să vă întreb de final ceva, şi avem un scurt telefon, pentru că deja am sărit din schemă, scrieţi ceva?

Cezar Ivănescu: Poftim?

Cezar Ivanescu, Catre discipoli (CXCIII)

CĂTRE DISCIPOLI (CXCIII)

! când te-am văzut păreai a fi femeia-aceea
pe care o aştept şi care-i doar femeia,

Radu Moraru: Astăzi, în aceste zile, scrieţi?

Cezar Ivănescu: Da. Am să scriu tot ce am gândit şi am trăit în aceste zile. Mai cumplit decât îşi pot imagina mulţi dintre contemporanii mei. Pentru că să vă mai spun un lucru, fără să dau alte trimiteri. Am avut o perioadă pe care tot anumiţi nemernici, să nu le dau numele, au speculat-o. Când am spus, şi am spus-o la mulţi din jurul meu, poate că şi asta a alimentat o anumită suspiciune. Nu doreşti să-şi vezi dosarul de Securitate. Zic, nu. De ce? Mi-e groază! Dacă dau acolo de nu ştiu cine. Pentru că din întâmplare domnul Moraru, unii mi-au şi spus-o, care m-au turnat, pe vremuri. Aveau remuşcări, unul era pe moarte şi nu voia să moară până nu-mi spune că m-a turnat la Securitate, neintuind că putea să mă toarne de o mie de ori şi pentru mine îmi era egal pentru că eu vorbeam pe stradă şi deschis ce putea el să toarne, dar îmi distrugea imaginea despre prietenul ca atare. Ştiam atâtea…

Radu Moraru: Eu vă rog ca de final să cereţi de mâine, pentru că deja sunt date precise că există un dosar sau poate mai multe.

Cezar Ivănescu: Dosarele. Cred ca mai multe.

Radu Moraru: Ar trebui ca aceste dosare să vi se încredinţeze.

Radu Moraru: Sigur, sigur că ar fi trebuit.

Radu Moraru: George Stanca ne-a mai sunat. Foarte scurt, vă rog, bună seara, că sunt supăraţi colegii mei că…

George Stanca: Bună seara. Şi eu sunt stupefiat de ce se întâmplă cu Cezar, îl cunosc pe Cezar Ivanescu de 30 de ani, şi l-am sunat acum câteva zile când am aflat de această murdărie incalificabilă. Este după părerea mea cel mai mare poet care trăieşte în zile noastre, este un om extraordinar, şi îmi aduc aminte când eram mai puşti, când eram speriat de Securitate, cum ne vorbea Cezar Ivănescu despre ei. Cum ne spunea cât i-a ţinut cenzura lui cartea Rod I. Nu pot, sunt presat de timp şi sunt foarte emoţionat. Cezar Ivănescu rămâne… dacă este şi el atacat în contextul acesta în care Eminescu este atacat, limba română este atacată, Cezar Ivănescu reţine şi de la mine faci parte din axiologia românească, şi nu ai cum să fii atacat. Mă doare când am auzit că vrei să pleci din ţară. Rămâi cu noi! Dacă ai trei prieteni vei rămâne.

Radu Moraru: Vă mulţumim mult.

cu negru păr, negru pămînt
bătut de soare şi de vînt,
pămînt din Tahiti, pămînt din Eubeea,
cu negru păr, negru pămînt,
bătut de soare şi de vînt,
pămînt din Tahiti, pămînt din Eubeea !

! pămînt din Tahiti, pămînt din Eubeea,
pămînt din Iaşi, pămînt din Neamţ, pămînt din Cheia
şi din Provence şi din Paris,
pămînt pe care eu am scris
cu gura mea speranţa că tu eşti aceea,
şi din Provence şi din Paris,
pămînt pe care au am scris
cu gura mea speranţa că tu eşti aceea !

! aceea care din priviri îmi ia măsura
şi îmi astupă gura lacomă cu gura
şi cu-al ei trup de cald pămînt
mă-acoperă fără cuvînt
şi ochii mi-i închide fericiţi cu gura,
şi cu-al ei trup de cald pămînt
mă-acoperă fără cuvînt
şi ochii mi-i închide fericiţi cu gura !

! aceea care-mi mîntuie pe veci tortura
de a iubi şi a urî iubindu-mi ura
de-a sta în propriul mormînt,
aceea care drept vestmînt
mă-mbracă-n zaua ei de sărutări cu gura
de-a sta în propriul mormînt,
aceea care drept vestmînt
mă-mbracă-n zaua ei de sărutări cu gura !

aceea care-aruncă hainele şi Sorţii,

Cezar Ivănescu: Vreau să vă spun ceva. Sigur că probabil aş dori o imagine ideală sau un comportament ideal al oamenilor. Sunt foarte mulţi, şi foarte mulţi într-adevăr oameni, şi nu vreau acum să fac campanie electorală avant la lettre unora, dar vreau să vă spun un lucru. Care de data asta poate că e un semn de lumină, sau de salvare pentru ţara asta, mulţi oameni politici, asta este culmea, au fost tranşanţi în a lua atitudine în acest moment faţă de persoana mea, unii s-au exprimat şi public. Nu au ezitat nici o clipă. Culmea este că dintre oamenii din breasla noastră, dintre literaţii noştri, dintre care unii îmi sunt datori în eternitate, şi îmi vor rămâne datori în eternitate, ei s-au clătinat, ei m-au bălăcărit. Sigur că nu pot să le răspund. Eu nu pot urî. Mă înţelegeţi? Sentimentul ăsta pentru mine nu e cunoscut.

Radu Moraru: Păi decât să urâţi mai bine mai scrieţi.

Cezar Ivănescu: Nu, vreau să vă spun. Eu nu pot urî, dar am o scârbă şi o stare de greaţă apropo de aceşti oameni cum nu vă închipuiţi.

Radu Moraru: Eu zic să vă reveniţi repede la cele bune, scârba greaţa să dispară, să iasă versuri frumoase, aşteptăm alte emisiuni. Poetul Cezar Ivănescu, o prezenţă foarte frumoasă în această seară. Mi-a plăcut bărbăţia cu care a ştiut să folosească toate argumentele, puţine, dar clare şi mi-a plăcut şi am spus eu aproape icoana Sorin Dumitrescu despre unul dintre cei mai mari poeţi pe care îi are România. Ne revedem mâine seară la 10 fix, până atunci să fiţi iubiţi.

Accesaţi şi:

Moartea unui mare poet român. Cazul Cezar Ivănescu. Cronologia scrisorilor deschise (I) (1.02.2008)

Moartea unui mare poet român. Cazul Cezar Ivănescu. Cronologia scrisorilor deschise (II) (4.02.2008)

Cezar Ivanescu, Radu Moraru, Nasul, 6.02.2008

PUBLICAT DE ADMINISTRATOR LA 20:29 NICIUN COMENTARIU:

Pagina de pornire Postări mai vechi

Afişaţi versiunea pentru mobile

aceea care mă omoară-n locul Morţii,
cu negru păr, negru pămînt
să-mi aflu-n trupul ei mormînt,
mormînt arzînd cum ard urcaţi
pe ruguri morţii,
cu negru păr, negru pămîntsă-
mi aflu-n trupul ei mormînt,
mormînt arzînd cum ard urcaţi
pe ruguri morţii !

! aceea care-i Sufletului meu repaos,
aceea care cînd mă bea, mă bea de paos,
ca pîine sfîntă mă luînd
ducînd la gură trupu-mi frînt,
aceea care cînd mă bea mă bea de paos,
ca pîine sfîntă mă luînd
ducînd la gură trupu-mi frînt,
aceea care cînd mă bea mă bea de paos !

! cînd te-am văzut păreai a fi femeia-aceea
pe care o aştept şi care-i doar femeia
cu negru păr, negru pămînt,
bătut de soare şi de vînt,
pămînt din Haiti, pămînt din Eubeea,
cu negru păr, negru pămînt,
bătut de soare şi de vînt,
pămînt din Haiti, pămînt din Eubeea,

! şi mi te-ai dezvelit în pace ca o soră
iluminată în iluminata oră,
sora mea bună delirînd,
funebră, nupţială stînd
cu ochii ei care-o încing şi o devoră,
sora mea bună delirînd,
funebră, nupţială stînd
cu ochii ei care-o încing şi o devoră !

! ne-ntîmpină singurătatea şi

Abonați-vă la: Postări (Atom)

CEZAR IVĂNESCU, ULTIMA ÎNREGISTRARE VIDEO, TIRANA, 15 APRILIE 2008

păcatul,
surorii mele-i pregătesc de
nuntă patul
ca pentru pîine un cuptor,
cu mînurile ce mă dorde
moliciunea cărnii ei ca aluatul,
ca pentru pîine un cuptor,
cu mînurile ce mă dor
de moliciunea cărnii ei ca
aluatul !

! acestea-i spun surorii mele –
şi i-aş scrie –
sora mea vie parcă ea îmi
spune mie,
sora mea vie, printre morţi,
chipul şi Sufletul îmi porţi
şi-ţi sînt ca umbra la picioare,
soră, ţie,
sora mea vie, printre
morţi,chipul şi Sufletul îmi
porţi
şi-ţi sînt ca umbra la picioare,
soră, ţie,

!

! o închinare-acum pentru
Fermando Maza
pe care l-am rugat cînd tocmai
lua masa
să-mi împrumute, dacă vrea,
chiatara lui, să-ţi pot cînta
înlăcrimarea ta de-acum şi-n
veci, frumoasa,
să-mi împrumute, dacă vrea,
chiatara lui, să-ţi pot cînta
înlăcrimarea ta de-acum şi-n
veci, frumoasa !

! şi pentru Sarah-Lou acum o
închinare,
frumoasa fiică-a lui Fernando
care are
doar douăzeci şi doi de ai
şi ochii mari şi chip bălai
şi nu cunoaşte încă lacrimi şi-
ntristare, doar douăzeci şi doi
de ai
şi ochii mari şi chip bălai

şi nu cunoaşte încă lacrimi şi-ntristare!

PETRU ARUŞTEI, PRIVIRE CREATOARE [1978]

Către cerul ascuns, către neant, către ceea ce trebuie văzut şi arătat, te înalţ, gând liber, cum liber sunt să te trimit către ceea ce te poate învia sau ucide; tocmai liber fiind, dintre cei liberi, care mor liberi.

Cu ce curaj, din întâmplare fără margini, neruşinat este curajul meu, te voi căuta aruncând duios ucigătoare săgeţi, raze iubitoare către tine; tu, singura atotiertătoare; eşti întocmai neantul!

O libertate aleasă îţi dau, Privire Creatoare!

PETRU ARUSTEI, 1980

Vai, Cezar, din moarte parcă m-aş fi trezit, din această moarte obositoare şi pentru o clipă mi s-a părut că Dumnezeu şi-a lăsat mâna strălucitoare pe umărul meu strivit de o neagră povară: ridică-te acum din moartea ta obositoare, păşeşte Încolo-Încoace, prin această viaţă de pe Pământ, câtă mai există…

/…/

Pentru o clipă am retrăit anii pierduţi cu ani în urmă şi mi s-a părut că puritatea şi bunătatea sunt posibile cum sunt posibile toate dacă este posibil ca ele să existe încă sub strivitorul hohot de râs care ar putea să izbucnească oricând… „Fraţii noştri buni“ se trezesc şi ei acum, mă cheamă cu poeme la reviste să public poeme în reviste şi eu voi fi mândru dacă voi publica poeme în reviste, cum mândri sunt şi „fraţii noştri buni“ de mine…

CEZAR IVĂNESCU, ÎNREGISTRĂRI AUDIO-DOCUMENT

1. Cezar Ivănescu, *Doina*, *Melodie fără sfârşit (prima parte)*, înregistrare din spectacolul *Doina, închinare lui Eminescu*, anul 2000.

2. Cezar Ivănescu, *Doina*, *Străina*, înregistrare din spectacolul Doina, închinare lui Eminescu, anul 2000.

CEZAR IVĂNESCU, DOINA, MELODIE FĂRĂ SFÂRŞIT

Cezar Ivanescu, Doina, Melodie fara sfarsit, inregistrare din spectacolul Doina, inchinare lui Eminescu, anul 2000

CEZAR IVĂNESCU, DOINA, STRĂINA

Cezar Ivanescu, Doina (Straina), versuri Cezar Ivanescu, inregistrare din spectacolul Doina, inchinare lui Eminescu, anul 2000

DINU CERNESCU, 24 OCTOMBRIE 1967

Stimate!

Eu cred că dumneatale eşti nebun!!!
De ce? o să mă întrebi.
Pentru că având un prieten (bagă de seamă am zis prieten) unul ca mine *nu* îl foloseşte aşa cum trebuie.
De ce nu mi-ai trimis copii după volumele de poezii??
Ţi-am cerut-o doar.
Am nevoie de ele.
Cu teatrul ştii că merge mai încet. Plus că construncţia teatrului meu nu va fi gata decât în primăvară.

Aştept şi de fapt te îmbrăţişez călduros
Dinu Cernescu

PETRU ARUŞTEI, 18 IUNIE 1968

Mult iubite, Prietene,

Ţi-am primit scrisoarea şi te regăsesc acelaşi – din fericire – plin de Revoltă şi încrâncenat! Mă bucur: trăieşti! Pe noi ne poate Salva numai Furia şi veşnica nemulţumire a Revoltei! (Deşi, în fond, nu există Salvare, nu poate să existe, nu ar avea sens şi asta e groznic!) Dar Lumina care-ţi luminează interiorul, Prietene, este mare şi plină de compasiune! Îţi înţeleg mâhnirea exaltării tale: acum acţionăm numai în noi înşine. Acum e timpul potrivit când putem continua să câştigăm, într-un sens, totul sau să pierdem totul!
Este nebunia care luminează interiorul, goana care nu ne mai îngăduie să vedem şi să ocolim gropile; şi printre aceste gropi nu se află, oare, şi Prăpastia în care ne vom prăbuşi pentru totdeauna?

Am pierdut totul dar am câştigat Totul: puterea de a înţelege că am rămas singuri (însinguraţi) în Pustiul de care nu vom şti întotdeauna să ne izbăvim! Lumea înconjurătoare este primăvăratică, tânără, frumoasă, ţipător colorată, şi de câte ori nu ne „înveselim“ şi noi trăind în mijlocul ei?

Voi spune: cu atât mai mult îmi sunt rezervate dreptul şi datoria de a cuceri Transcendentul! Dar voi mai spune, oare, aşa, voi mai avea curajul de a rosti această frază? Acolo m-a „împins“ doar nu numai voinţa mea ci şi Nenorocirea! Voi avea puterea să fiu atât de naiv încât să

numesc altfel ceea ce pentru mine este *exilare*? Dacă acum continui să mă pregătesc pentru Moarte – câte ritualuri pregătitoare nu s-au oficiat până acum! Dar nu: drumul acesta l-am ales eu, nenorocirile nu m-au lovit ci le-am acceptat *eu*! Nu-mi datorez Destinul lumii, ar fi o ruşine, lumea m-a ajutat, numai, să mă descopăr răpindu-mi multe bucurii care – pentru ea – erau Totul! Este îngrozitor: ceea ce se numeşte sau se va numi „transcendent“ este *acum* muncă şi viaţă în subterane, în beznă şi singurătate!

Ce paradox! Trebuie să ne bucurăm doar pentru că se vor bucura alţii de roadele muncilor noastre istovitoare! Trebuie să ne bucurăm şi să fim recunoscători celor care ne răpesc tot ceea ce ne-ar putea ferici şi îndulci viaţa! Cu cât corzile viorii vor vibra mai profund şi mai dureros cu atât mai... Cu cât cântecul nostru va fi mai „trăit“ cu atât vor fi mai iubite oasele noastre putrede din pământ! Şi, nu-i aşa? Tot mai mult gurile noastre se închid! Milă (Milă = Iubire) tot mai mult ne înăbuşă Sufletul, cu tot mai multă compasiune, parcă, ne iubim!
Şi Delirul (Ură + Milă + Milă = sentimentele Spiritului, supremaţie a eu-rilor esenţializate) pare a ne izbăvi uneori...

Dar există pentru fiecare o Stea şi nimeni nu-i cu adevărat singur!

cu afecţiune, Petrică

salutări călduroase pentru Mary!

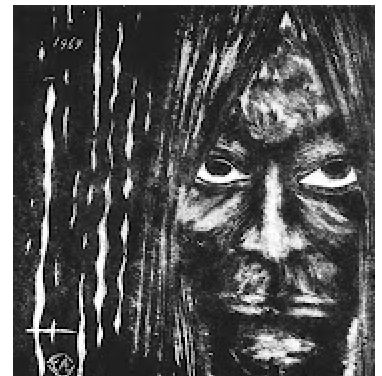
EMIL BRUMARU, 18 IULIE 1968

Dragă Cezar Ivănescu,

Am citit, dintr-o pură întâmplare, piesa ta: „Baaad“.

Mă înclin, cutremurat, până la pământ în faţa durerii tale. Te rog din suflet, dacă poţi (şi o să poţi), trimite-mi nişte piese de-ale tale într-un plic imens. Te rog mult.

Cu sinceră admiraţie,
Emil Brumaru

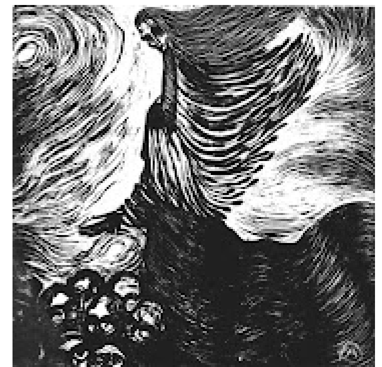

EMIL BRUMARU, 2 SEPTEMBRIE 1970

Dragă Cezar Ivănescu,

M-ai întrebat odată, prin 1968, de ce sunt atât de trist. Ce ţi-aşi fi putut răspunde? Mereu e ceva neîmplinit, mereu e ceva pierdut, pierdut. Dar voiam să-ţi mulţumesc, să mă închin împreună cu tine. Mai întâi, crede-mă, pentru poeziile tale din ultima R.L. Doamne, ce deznădejde frumoasă rătăceşte în ele!
O spun cu amărăciune şi bucurie: nu eu sunt acel cavaler rătăcitor despre care vorbeşte Dimov, ci tu. Ţi-o jur!!
Apoi, mângâie-mă, pentru generozitatea de-a fi gândit şi scris câteva cuvinte bune sufletului meu. De fapt se pare că ne cunoaştem de mult. Şi poate că ne şi preţuim. Nu?

Cu prietenie,
Emil Brumaru

MIHAI URSACHI, 6 MAI 1969

A trebuit totuşi să treacă un timp până să-ţi aflu marele suflet, iubite Cezar...

Nu ştiu exact dacă mâine dimineaţă îţi voi mai trimite foaia asta. E peste puterea mea, trebuie însă să ţi-o spun: bucură-te că te-ai născut. A, ştiu toată mizeria, nu contează.

Căci:

„Nicicând vreun cuvânt nu va fi pe potriva inimii mele“

Al tău, Mihai

MIHAI URSACHI, 17 MAI 1969

Iubite Cezar,

M-a bucurat nespus articolul lui Stănescu despre tine în „Luceafărul“, în adâncime, sufletul meu s-a bucurat pentru Stănescu, pentru că a putut spune ceea ce trebuia spus, arătând astfel că mai sunt şi oameni de bine printre scriitorii români, pentru tine m-am bucurat întru ceea ce priveşte lucrurile lumii acesteia, care de fapt nu pot tulbura şi nici însenina adâncuri.

Acel articol şi scrisoarea ta le ţineam în mapă atunci când am vorbit aici, la adunarea de constituire a Asociaţiei, şi când ţi-am pronunţat numele întocmai cum ai da o palmă; stăteam lângă Gavril Istrati decanul care te-a dat afară şi a semnat şi ordinul meu de exmatriculare, acum 8 ani; din când în când îl pipăiam pe cur, dar nu are sex-appeal.

Oricum, Omescu, Baboi şi eu am spus ce gândim, şi tu ştii ce gândim; eu am fost penultimul la cuvânt, după mine a vorbit C., în chip lamentabil, ca de obicei.

Dacă vreunul dintre pupincuriştii prezenţi ar fi scos cel mai mic guiţat aveam de

gând să dau cetire unor fragmente din scrisoarea ta. Dar au fost foarte cuminţi şi ascultători.

După această adunare nu pot cu nici un chip să mă duc la „Cronica“, nici chiar pentru a-ţi lua poemele de acolo; cred că totuşi le vor publica, după cele vorbite în plen.

Eu sunt izolat şi ros de mine însumi şi fără scăpare; îţi mulţumesc pentru bunele cuvinte ce mi le-ai trimes.

Cartea mea, dacă va apare, bine, dacă nu, iar bine; eu m-am ostenit, dar cine poate şti dacă efortul nostru este rodnic?
Îţi dau trei poezii de-ale mele, nu pentru a te duce cu ele pe la redacţii, ştiu c-o faci cu greu şi pentru tine, ci pentru a le ceti tu şi încă alţi câţiva.

Salută din parte-mi pe cine socoţi că o merită.

Al tău,
Mihai

NICHITA STĂNESCU, 26 NOIEMBRIE 1970

Dragă Cezare,

Te îmbrățișez și îți sărut inima, pentru minunatul articol
publicat în revista „Argeș".

Ai făcut un gest de o mare și rară prietenie. Toată ziua de azi
(joi, 26 noiembrie 1970) când ți-am
citit eseul, am fost fericit, nu din
infatuare, ci, din comunicare

Nichita

Petru Aruștei

O, BINECUVÎNTAT FII, OMULE, TU SOARE AL PĂMÎNTULUI...

...tu cel care-ți aperi – ce spaimă, ce înfrigurare – viața legată cu-n odgon de ceea ce ai fost cîndva, de chipul tău de altădată. Afară cerul se înalță tot mai sus, pînă cînd se face mic și nu se mai vede, pînă cînd seara își trimite corăbiile – doar umbră, doar negre cîntări – peste pămîntul împovărat de scheletele violete ale animalelor de odinioară, pînă cînd noaptea cu

pumni înneguraţi aruncă întuneric în ochii aceluia, cînd acela departe, departe priveşte, pînă nu moare.

Petru Aruştei, fragment, 1967

SORIN DUMITRESCU, DESPRE CEZAR IVĂNESCU, INTERVENŢIE IN DIRECT, EMISIUNEA NAŞUL, B1TV

Faceţi o emisiune dramatică în faţa telespectatorilor, probabil unul dintre cei mai mari poeţi pe care i-a avut vreodată ţara asta. Băgat în corzi de delaţiunea gravă care s-a instalat în toate centrele nervoase ale neamului acesta. În momentul de faţă România e o ţară intoxicată. Ca să văd pe domnul Cezar Ivănescu a cărui falie poetică e extrem de rară, nu vreau ca să compar cu nume bine ştiute, să văd în situaţia în care e discutată onestitatea şi conştiinţa, e motiv să te duci naibii undeva departe şi să nu mai exişti. Să îţi pierzi urma undeva. Dumneavoastră aveţi un interlocutor de o talie

excepţională. În loc să îl auzim scoţând lucrurile excelentisme care l-au consacrat, iată îl vedem apărându-se de nişte mârlani mizerabili care îndrăznesc să atace o persoană de o rectitudine absolută. Dânsul nu poate minţi, e incompatibil cu instituţia amăgirii, nu o are. Care vasăzică, trebuie urmărit cu atenţie nu la verdictele pe care le dă, ci la analizele fine. Cine l-a auzit vreodată pe domnul Cezar Ivănescu cântând în şoaptă versuri… e ceva cutremurător, e cu mult distanţat de majoritatea confraţilor lui. Cu toată compasiunea pentru faptul de a fi pus în situaţia să se apere, cred că livrează un model de demnitate. Îl urmăresc cu mare atenţie, şi învăţ de la dânsul… chiar atunci când dânsul pare pierdut, poate birui spectaculos cum a biruit şi în seara asta. Poete, nu pot decât să vă îmbrăţişez cu toată dragostea şi să vă doresc să încheiaţi cât mai repede mizeria asta în care v-au târât oamenii care nu sunt vrednici.

... LA SCURT TIMP AVEA SĂ MOARĂ CU ZILE, ÎN CONDIȚII CEL PUȚIN SUSPECTE

Ivanescu, Eminescu şi Steaua României

PENTRU CEZAR IVĂNESCU

De aceea vom zice, astăzi şi mereu că ne aflăm în timpul bun şi sfânt şi vechi cât noi al poeziei româneşti. Şi că ne mai aflăm spre bucuria şi cinstea noastră, alături de unul dintre cei mai puri şi mai sfâşietori reprezentanţi ai poeziei româneşti, Cezar Ivănescu, *poeta magnus*. Şi îl vom mai numi biruitor, pentru că, prin lungul şir din veacuri al poeţilor români, câţiva cu nume sfinte nouă, alţii, mulţi, pe veci fără nume, noi, ca neam, am biruit prin vreme şi obidă, prin însângerările şi tina istoriei. Am biruit, ca puţini alţii, înfrângând tot ceea ce ne tăgăduia.

Petru Creţia, *Pentru Cezar Ivănescu*, 1994

CEZAR IVĂNESCU, ÎNREGISTRĂRI AUDIO-DOCUMENT

1. Cezar Ivănescu, *Către discipoli* (CXCVI) (*Mirungere*), poem cântat, înregistrare foarte veche,

de lucru, din arhiva autorului.

CEZAR IVĂNESCU, *CĂTRE DISCIPOLI, MIRUNGERE*

Cezar Ivănescu, *Către discipoli* (CXCVI) (Mirungere)

CĂTRE DISCIPOLI (CXCVI) (MIRUNGERE)

! acolo unde stă Sufletul meu
ca un Copil Divin cu gene lunge
la care eu, copil, privesc mereu,
nicicînd acolo nu voi mai ajunge,
la care eu, copil, privesc mereu,
nicicînd acolo nu voi mai ajunge!

! acolo unde stă Sufletul meu
ca un Copil Divin cu gene lunge
la care eu, copil, privesc mereu,
nicicînd acolo nu voi mai ajunge,
la care eu, copil, privesc mereu,
nicicînd acolo nu voi mai ajunge,

privesc şi, Doamne, ştiu
că-ai să repezi
zăvozii tăi de-acolo să mă-
alunge
că-n Sufletele noastre nu
mai crezi
că mai presus ca Lumea
pot ajunge,
că-n sufletele noastre nu
mai crezi
că mai presus ca Lumea
pot ajunge !

! nu crezi că nu m-am
sfărîmat de tot
cînd ţi-am strigat cu jale
de pe cruce
şi tu ne-ai părăsit şi-acum
socot
că părăsirea ta a spaimă-
aduce,
şi tu ne-ai părăsit şi-acum
socot
că părăsirea ta a spaimă-
aduce,

ţi-i spaimă să întîmpini,
te-nspăimînţi
să-ntîmpini iar ca
Dumnezeu cel viul
pe-acel ce urlă cu
genunchii frînţi
şi-ţi scuipă-n faţă sîngele
ca Fiul
pe-acel ce urlă cu
genunchii frînţi
şi-ţi scuipă-n faţă sîngele
ca Fiul !

! acolo unde stă Sufletul
meu
ca un Copil Divin cu gene
lunge
la care eu, copil, privesc
mereu,
nici raza cea de lună nu
străpunge,
la care eu, copil, privesc
mereu,
nici raza cea de lună nu

străpunge !

! acolo unde stă Sufletul meu,
acolo Domnul fiul blînd şi-l unge
spre-a-l răstigni şi-nsîngera mereu,
Soarele-l arde, floarea îl străpunge,
spre-a-l răstigni şi-nsîngera mereu,
Soarele-l arde, floarea îl străpunge !

! acolo unde stă Sufletul meu
ca un Copil Divin cu gene lunge
la care eu, copil, privesc mereu,
nicicînd acolo nu voi mai ajunge,
la care eu, copil, privesc mereu,
nicicînd acolo nu voi mai ajunge,
acolo unde stă sufletul meu,
acolo unde Domnul Fiu-şi unge
spre-a-l coborî şi-nsuliţa mereu,
de-acolo nimeni n-o să-l mai alunge,
spre-a-l coborî şi-nsuliţa mereu,
de-acolo nimeni n-o să-l mai alunge !

! acolo unde stă Sufletul meu
ca un Copil Divin cu gene lunge
la care eu, copil, privesc mereu,
Sufletu-ţi, Doamne, nu mă poate-ajunge,
la care eu, copil, privesc mereu,

Sufletu-ţi, Doamne, nu mă poate-ajunge!

! cînt izbăvit de Cel Viclean şi Rău,
pe Domnul meu îl cînt, care mă frînge,
sînt mai presus de Tine, Fiul Tău,
Tatăl al meu şi-al lacrimei de sînge,
sînt mai presus de Tine, Fiul Tău,
Tatăl al meu şi-al lacrimei de sînge!

! sfinţească-se Împărăţia Ta
în care trupul meu ca trandafiru-i,
te spăl cu sufletul ca lacrima
şi în plînsorea mea te-mbrac şi mirui,
te spăl cu sufletul ca lacrima
şi în plînsoarea mea te-mbrac şi mirui !

! picioarelor le-aştern covor de plîns
şi Lumea ţi-i covor la dulci picioare,
cît încă Lumea toată nu s-au strîns
precum un sul cu scrieri a mirare,
cît încă Lumea toată nu s-au strîns
precum un sul cu scrieri a mirare !

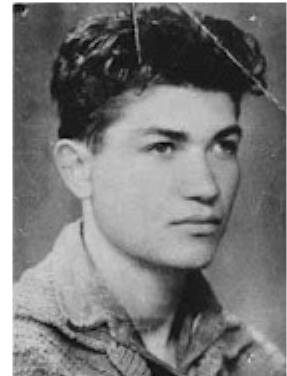
! cînd izbăvit de Cel Viclean şi Rău
trăgînd pe lume stol de corbi şi coarbe,
îndură-te de-acum de Fiul Tău
cînd Sufletul lui Lumea o resoarbe,

îndură-te de-acum de Fiul Tău
cînd Sufletul lui Lumea o resoarbe,!

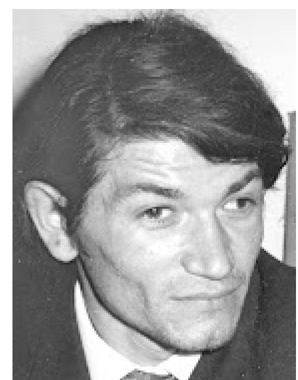
! şi în singurătatea lui dintîi,
suspinul doar al lui ne mai ajunge,
Suflete-al meu de-a-pururea rămîi
ca un Copil Divin cu gene lunge,
Suflete-al meu de-a-pururea rămîi
ca un Copil Divin cu gene lunge!

Cezar Ivănescu, Efebul de la Marathon, Ed. Minerva, 2000

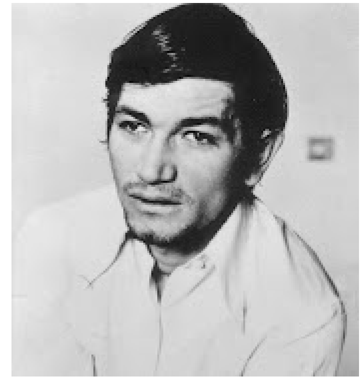
O VIAȚĂ ÎN CÂTEVA IMAGINI

Cezar Ivănescu (1960, Bârlad)

Cezar Ivănescu (1971, Piteşti)

Cezar Ivănescu (1974, Bucureşti)

Maria Ivănescu (1971, Piteşti)

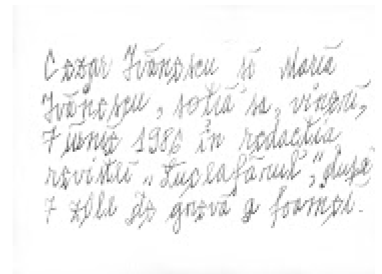

Cezar Ivănescu, Marin Preda şi Mihai Ungheanu, Mogoşoaia, vara anului 1975

Marin Preda, Elena Preda, Maria Ivănescu, Mogoşoaia, vara anului 1975

Cezar Ivănescu, Maria Ivănescu

Maria Ivănescu, Cezar Ivănescu, Iaşi, 1986

Cezar Ivănescu și Maria
Ivănescu, soția sa, vineri,
7 iunie 1986 în redacția
revistei „Luceafărul", după
7 zile de grevă a foamei.

Însemnare făcută de Poet pe versoul pozei din anul 1986, 7 iunie, Maria Ivănescu şi Cezar Ivănescu, după spitalizarea acestuia în stare critică

Maria Ivănescu şi Cezar Ivănescu, fotografie-document (1986, v. mai sus)

Aurelia Călinescu, Cezar Ivănescu, Satu Mare, 1996

Aurelia Călinescu, Cezar Ivănescu, Satu Mare, 1996

Lazar Cârjan, Cezar Ivănescu

Aurelia Călinescu, Cezar Ivănescu

Cezar Ivănescu, Mihai Ursachi, 15 ianuarie 2000

ICR, Paris, Expozitia Dana şi Victor Roman, 2000

Basarab Nicolescu, Cezar Ivănescu, Mariana Mănăstireanu, Paris, anul 2000

Cezar Ivanescu

Cezar Ivănescu, Besnik Mustafaj, Tirana, 15 aprilie 2008

Cezar Ivănescu, Luan Topciu, Alex Cetăţeanu, Tirana, 15 aprilie 2008

Tirana, 15 aprilie 2008, lansarea ediţiei în limba albaneză a cărţii Jeu d'Amour (Lojë Dashurie)

PERSOANE INTERESATE

Persoane interesate (24)

FLORENTINA TONIŢA

arta de a trăi

MANIFESTARI IN MEMORIAM CEZAR IVĂNESCU (MAI, 2009)

LANSAREA CĂRŢII *CEZAR IVANESCU ÎN AMINTIRILE CONTEMPORANILOR*, IAŞI

CENACLUL PENTRU LITERATURĂ ŞI ARTĂ TÂNĂRĂ *ZIDUL DE HÂRTIE*, SEARA DEDICATĂ COMEMORĂRII POETULUI CEZAR IVĂNESCU, SUCEAVA, 7 MAI 2009

zidul de hârtie

CENACLU DE LITERATURĂ ŞI ARTĂ TÂNĂRĂ
www.ziduldehartie.wordpress.com

vă invită
Joi, 7 mai, orele 19:00
în Music Pub, la mansardă
str. Mihai Viteazul, nr. 40

la o seară dedicată comemorării poetului

CEZAR IVĂNESCU

(1941-2008)

Moderator: Florin Dan Prodan

crai nou · Nordlitera · Monitorul · Evenimentul

NU EXISTĂ PĂCAT MAI MARE ÎN UNIVERS DECÂT SĂ BATJOCOREȘTI SUFLETUL UNUI OM.

**„SUFLETUL UMAN NEMURITOR ÎNTRECE CU MULT O MIE DE SORI.
LUMINA LUI FACE CÂT O MIE DE MILIARDE DE SORI.
DE ACEEA, NU EXISTA PACAT MAI MARE ÎN UNIVERS DECÂT SA BATJOCORESTI SUFLETUL UNUI OM.“
(CEZAR IVANESCU)**